

சனிக்கிழமை, 1975 ஏப்ரல் 19.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில், பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1 வினாக்கள் — விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

“B” Wing and aided High Schools

*251 Q.—**THIRU K.S. GANAPATHI:** Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that many of the “B” Wing High Schools do not have recognition and many have only temporary recognition;

(b) if so, the number of such schools; and

(c) the number of Aided High Schools continuing only with temporary recognition for more than ten years?

“B” தொகுதி மற்றும் மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பெரும்பாலான “B” தொகுதி உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அங்கீகாரம் இல்லையென்பதும் பலவற்றிற்குத் தற்காலிக அங்கீகாரம் மட்டுமே உள்ளதென்பதும் உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இம்மாநிலத்தில் அத்தகைய பள்ளிகள் எத்தனை உள்ளன?

(உ) இம்மாநிலத்தில், மானியம் பெறும் எத்தனை உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தற்காலிக அங்கீகாரத் துடன் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன?

[1975 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்

(இ) 34

(உ) 297

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தற்காலிக அங்கீகாரம், நிரந்தரமான அங்கீகாரம் என்ற இந்த இரண்டிலே உள்ள விதி வேறுபாடுகள் என்ன? தற்காலிக அங்கீகாரம் உள்ள பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் மேற் படிப்புக்குச் செல்வதானால், பல்கலைக் கழகம் அனுமதி அளிப்பதில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியானால் அதை மாற்றுவதற்கு அரசு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, தற்காலிகமான அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகளிலே பணியாற்றுபவர்கள் மேற் படிப்புக்குப் போவதற்குத் தடை ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அனுமதி பெற வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அதிலும் நிலையான அனுமதி பெறவேண்டும் என்றால், பல நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாகயிருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆறு நிபந்தனைகள் போடுவதில் ஒன்றிரண்டை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதினால்தான், அவர்களைத் தற்காலிகமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனைகள் முழுவதையும் எப்பொழுது நிறைவேற்றுகின்றார்களோ, அப்போது நிலையான அனுமதி பெறுகின்ற தகுதியை அவர்கள் பெறுகின்றார்கள். தனியார் பள்ளிகளிலும் சரி, அரசினர் பள்ளிகளிலும் சரி, இந்த நிபந்தனைகளில் ஒன்றாக 15 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால், 4 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டி, மீதியை கட்டுகிறோம் என்று சொல்லி இழுத்துக்கொண்டு வரும் நிலைமையானது இருக்கிறது. ஆனால், மேற் படிப்புக்குப் போவதிலே தடை ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி ஏதும் தடைகள் இருந்தால், அவைகளைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அந்த விண்ணப்பத் தாளிலேயே “ரெகக் ஷனஸ்” ஸ்கூலில் பணியாற்றுகிறேன் என்ற ஒரு உறுதி மொழி இருந்தால்தான், அவர்கள் மேற்படிப்புக்குச் செல்ல முடியும் என்று இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதினால், அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலும், 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலும், தனியார் பள்ளிகள் பல நிரந்தரமான அங்கீகாரம் இல்லாமலேயே இருந்து, வருகின்றன. இந்த அடிப்படையில் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு நிரந்தரமான அங்கீகாரம் வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒன்று நிலையான அனுமதி தர வேண்டும். இல்லாவிட்டால், முழுவதுமே நிறுத்தி விட வேண்டும். இந்த இரண்டிலும் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்குத்தான்

1975 ஏப்ரல் 19]

வரவேண்டும். அதிலும் 10 ஆண்டுக் காலம் என்றால், இந்த இரண்டில் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்குத்தான் வர வேண்டும். தனித் தனியாகப் யார்த்து, எந்த அளவுக்குச் சலுகைகள் தர முடியும், அல்லது எந்த அளவுக்கு விட்டுக் கொடுக்க முடியும் என்பதைப் பரிசீலித்து, அந்த அளவுக்கு வேண்டுமானால் கொண்டு வரலாம். ஏனென்றால், தற்போது 200-க்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் அவ்வாறு தனியார் துறையிலும், 34 பள்ளிகள் கழக உயர்நிலைப் பள்ளி என்ற அளவிலும் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதுபற்றித் தனியாக கவனிக்கலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அரசினர் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், பொது மக்கள் கட்ட வேண்டிய தொகை முழுவதும் கட்டாமல் மீதி இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவைகள் “தற்காலிக அங்கீகாரம்” என்ற முறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில நேரங்களில் பொது மக்கள் வசூல் செய்து முடிந்த அளவு கட்டுகின்றார்கள். பின்னர் ஒரு சில காரணங்களினால், அவர்களால் முடியாமல் போய்விடுகிறது. பள்ளி ஆரம்பித்து பல ஆண்டுகளாகிவிடுகின்றன. அந்தப் பள்ளிகளிலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் இதனால் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே, மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய தொகை கொடுக்கப்படாமல் அவர்களால் அந்தத் தொகையைக் கட்ட முடியாமல் போனால், மாணவர்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில், அந்தப் பள்ளிகளுக்காக அரசே அந்தப் பணத்தைக் கட்டி, அவற்றுக்கு நிரந்தரமான அங்கீகாரம் வழங்க, அரசு முன்வருமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலிலே அந்தப் பள்ளியை நடத்துகின்ற குழுவின் அந்தப் பணத்தைத் தொடர்ந்து கட்டுகிறோம் என்று வாக்குறுதி தருகிறார்கள். அதன் பேரில்தான், முதலில் அனுமதி தரப்படுகிறது. அப்படி இல்லை என்றால், இப்படித் தற்காலிகமாக அங்கீகாரம் தருவதை அறவே நிறுத்துவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், நிலையாகத் தருவதன் மூலம் தான் தொடர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு வழி வகைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆக, முதலிலே கூறியபடி, தனித் தனியாக ஆராய்ந்துதான், அவைகளினுடைய தன்மைகளைப் பெறவேண்டும். சில இடங்களிலே பள்ளிகளை ஒரு ஐந்து ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் கட்ட வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால், அப்படி நிலங்களைச் சொந்தமாக ஆக்காமல், ஒரு வாடகைக் கட்டிடத்திலோ, அதுபோன்ற மற்ற இடங்களிலோ ஏற்படுத்துகின்ற நேரத்தில், நாம் தற்காலிகமாகத்தான் தர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மேலும், அவ்வாறு இருக்கும்போது, கட்டிடத்திற்கு உரிமையாளர்கள் காலி செய்யுங்கள் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நேர்வுகளில், நிலையான இடத்தைப் பெறுகிறவரையில், நாம் நிலையான அனுமதி தர முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆனால் எல்லா தன்மைகளையும் பார்த்து, எதெதிலே விட்டுக் கொடுக்கலாம் என்பது பற்றித் தனியாக ஆராயலாம்.

[1975 ஏப்ரல் 10]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் கூறியது போல, மாணவர்களுக்கு இடையூறு வராமல் இருக்க வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுக்கு மாணவர்களை அனுப்ப வேண்டுமானால், அந்தப் பள்ளி அங்கீகாரம் உள்ள பள்ளியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை இருக்கின்றதாக அறிகிறேன். அப்படி இருக்கும் போது, அந்த 200-க்கும் மேற்பட்ட பள்ளிகள் அங்கீகாரம் இல்லாமல் இருந்தால், அங்குள்ள மாணவர்களை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுக்கு, அனுப்புவதில் சிக்கல் ஏதும் இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றது. பல இடங்களிலே, நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதில், அவர்களுக்கு மானியம் கொடுப்பதை நாம் நிறுத்தி விடுகிறோம். ஆனால் பள்ளிக்கு மட்டும் அனுமதி தருகிறோம். அப்படி அனுமதி தருவதன் காரணமே மாணவர்களுடைய எதிர்காலம் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதுதான். மாணவர்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இப்படி ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினால், பலரும் சேர்ந்து ஒரு 10 ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சேர்த்து கட்டி விடுவார்கள் என்ற நிலைப்பில்தான் வைக்கிறோம். அதிலும் பலன் இருந்துதான் வருகிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி : சில பல ஆண்டுகளாகவே கல்வித் துறையால் கொடுக்கப்படும் குறிப்புக்களையும், விதிகளையும் நிறைவேற்றாமலே, தனி பாராள் அந்தப் பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி தனியார்களால் நடத்த முடியாமல், கல்வித் துறை விதிகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசு நேரடியாக ஏற்று நடத்தக்கூடிய செயற்குறிப்பு அரசிடம் இருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தத் தனியார்களே முடியாது என்று விட்டுவிடுவார்களேயானால், சில பல இடங்களில் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். ஒரு லட்சம் ரூபாய் கட்ட நிதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதிலேதான் பல இடங்களிலே இந்த மாதிரி நிலைமைகள் வருகின்றன. நிலமாகத் தருகிறோம், கட்டிடமாகக் கட்டுகிறோம் என்றிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், தொகையாகத்தான் கட்ட வேண்டும் என்கிறோம். இதற்கு சிறிது காலம் கேட்பார்களேயானாலும் கூட, ஒரு இரண்டாண்டு அல்லது மூன்றாண்டு நீடிப்பதற்கும் நாம் வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். இந்தத் தொகை முழுவதும் கட்டி முடிக்காத வரை வில், நாம் நிரந்தர அனுமதி அளிப்பதில்லை.

[1975 ஏப்ரல் 19]

Liberalised Pension Rules.

*252 Q.—THIRU K.S. GANAPATHI and THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state with reference to the answer given to L.C. Starred Question No. 282, on 9-4-1974—

(a) whether the Government have arrived at any decision in the matter of extending the revised pension rules applicable to the teachers of Aided High Schools from 1-6-1970, to the non-teaching staff of such schools, who retired prior to 1-4-1972; and

(b) if so, the details thereof?

தளர்த்தப்பட்ட ஓய்வூதிய விதிகள்.

திருவாளர்கள் கே. எஸ். கணபதி, & பி. ஆர். தாமஸ் :

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 9-4-1974 அன்று 282 ஆம் எண் உடுக்குறியிட்ட வினாவுக்கு அளித்த விடையையொட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 1-6-1970 முதற்கொண்டு பொருந்தக்கூடிய புதிய ஓய்வூதிய விதிகளை அத்தகைய பள்ளிகளில் பணியாற்றி 1-4-1972-க்கு முன்னர் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்கும் நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஏதேனும் முடிவெடுத்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட்டதும், தனியார் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியச் சலுகை யானது அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிப்பது போலவே 1-6-1970 முதற்கொண்டு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதே பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் அல்லாத மற்ற பணியாளர்களுக்கு 1-4-1972 முதற்கொண்டுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வேறுபாட்டை அகற்ற அரசு முன்வருமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய கோரிக்கைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமான முழு விவரத்தையும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களிடமிருந்து அரசு பெற்றிருக்கிறது. அதை அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. இறுதி முடிவு எடுக்கப்படும்.

[1975 சப்ரல் 19]

Aided Managements in Tiruchirappalli Educational District.

*253 Q.—**THIRU K.S. GANAPATHI:** Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state :

(a) the number of Aided Managements in the Educational District of Tiruchirappalli which manage more than one high school in the District ;

(b) the number of them which have sought the permission of the Director of School Education to transfer the teachers from one school to the other under the same management ; and

(c) the number of cases, wherein permission has been granted to this effect ?

திருச்சிராப்பள்ளி கல்வி மாவட்டத்தில் மானியம் பெறும் நிர்வாகங்கள்

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி கல்வி மாவட்டத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப்பள்ளிகளை நிர்வகித்து வரும் மானியம் பெறும் நிர்வாகங்களின் எண்ணிக்கை யாது ?

(இ) அவற்றில், ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்ள ஒரு பள்ளியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களை மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்ற அனுமதி கோரி எத்தனை பள்ளிகள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் அனுமதியைக் கேட்டுள்ளன ?

(உ) இந்த அளவில், எத்தனை பள்ளிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) எழு

(இ) இரண்டு

(உ) ஒன்று

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அந்த ஒரு பள்ளிக்கு அனுமதி கொடுக்கப்படாததன் காரணம் என்ன ? இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பள்ளிகளை ஒரே நிர்வாகம் நடத்தி வந்தால் அங்கு பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் விரும்பினால், ஒரு பள்ளியிலிருந்து இன்னொரு பள்ளிக்கு அவர்களை மாற்றுவதில் எதேனும்

1975 ஏப்ரல் 19]

இடையூறு உள்ளதா? அண்மையிலே நாம் நிறைவேற்றிய ஒரு சட்டத்தில் தலைமையாசிரியர் பதவிகளுக்கு அல்லது மற்ற பதவிகளுக்கு வேண்டுமானால், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் ஒரு நிர்வாகத்தில் இருக்குமானால், அனைத்து ஆசிரியர்களுடைய மூப்பு நிலைமையையும் ஒன்றாகக் கொண்டு பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்று உத்திரவிட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இதையும் பரிசீலனை செய்ய முடியுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நிராகரிக்கப் பட்டதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால் சி.எஸ்.ஐ. பள்ளி, திருச்சி மற்றும் அதோடு சேர்ந்த பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், 1968-வது ஆண்டு மாறுதலுக்கு இடமளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப்பிறகு அளிக்கப்படவில்லை. புதிதாக இப்போது இயற்றப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத்தில், ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்தாலும் கூட ஒரு பள்ளியிலிருந்து வேறொரு பள்ளிக்கு மாற்றுகின்ற விதியை, வசதியை நாம் ஏற்படுத்தவில்லை. அதை ஏற்படுத்த வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதுபற்றி விண்ணப்பங்கள் வருமேயானால், மேலும் அதிலே ஆசிரியர்களுக்குச் சங்கடங்கள் ஏதும் இல்லாமல் இருக்குமேயானால், அதுபற்றி தனியாக யோசிக்கலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : திருச்சியிலே ஒரு பள்ளி ராமகிருஷ்ண தபோவனம் என்று இருக்கிறது. அது மூன்று பள்ளிகளை நடத்துகிறது. அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் தாங்களே இந்த மாற்றம் வேண்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இந்த அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. ஏன் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை? அவர்களுக்கு வழங்குவதிலே என்ன இடையூறு இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இப்போது இருக்கிற விதிமுறைகளில் அதற்கு இடம் செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்வது நலம் பயக்கும், அதனால் ஆசிரியர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் கேடுகள் ஏற்படாது, அவர்களே விரும்புகிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இப்படி பல பள்ளிகளை ஒரே நிர்வாகம் நடத்தினால் கார்ப்பரேட் மேனேஜ்மென்ட் என்று வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமையுண்டு. அதற்கு நிர்வாகத்தினர்களே விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். அந்த முறை செயல்பாட்டில் இருக்கின்றதா? அவ்வாறு இந்த நிர்வாகத்திடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்ததுண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது அவற்றை பள்ளிகளாகக் கருதக்கூடிய முறைதான் இருக்கிறது. கார்ப்பரேட் பாடியாக வைப்போமானால், சீனியாரிடி, மற்றவைகள் இவற்றையெல்லாம்

[1975 ஏப்ரல் 19]

சேர்த்து வைத்து, அவர்கள் நடத்துகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமே யானால், ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாற்றுவதிலே அதிக சிரமங்கள் ஏற்படாது. அந்தந்தப் பள்ளிகளைப் பொறுத்துத்தான் அதனுடைய பணி மூப்பு நிலைகள் வகுக்கப்படும் என்று சொன்னால், அந்த மாறுதலிலே பல்வேறு தகராறுகள் ஏற்படக்கூடும். நான்கு-ஐந்து பள்ளிகளைச் சேர்த்து நடத்துகின்றபோது, அந்த நான்கைந்து பள்ளிகளுக்கும் சேர்ந்து ஒரு பொதுவான பணி மூப்புப் பட்டியலை வைத்திருப்பார்களேயானால், இந்த மாறுதலிலே அதிக சங்கடங்கள் இருக்காது. அதுபற்றி ஆராயலாம்.

(பிற்பகல் 4-10.)

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : தலைவரவர்களே, சில நிர்வாகத்திற்கு இவ்வாறு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு அனுமதி வழங்கப்படுவதன் காரணமாக அக்ரிமென்டிலே இந்த மாறுதலை பிரிவாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊதியம் வழங்கும்போது குறைந்தது 8 மாத காலம் பணியாற்றி இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இவ்வாறு அரசு பள்ளிகளுக்கு அனுமதி வழங்கினால், அந்த விதியைத் தளர்த்த அரசு முன்வருமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒரே கார்ப்போரேட் பாடி என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு, ஒரு இடத்திலேயிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாறுதல் செய்யலாம் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கின்றபோது, இந்த 8 மாத காலம் பணி ஆற்றியிருக்கின்ற நிலைமை வராது. அவர்கள் இரண்டு பள்ளிகளிலும் ஆற்றியிருக்கிற பணிக்காலத்தைச் சேர்த்துத்தான் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : அப்படி வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படி வழங்கப் படாமல் இருந்தால், அதைப்பற்றித் தனியாகக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதைப் பற்றி ஆராயலாம்.

*Publication of Examination Results in the
Fort St. George Gazette.*

*254 Q.—**THIRU K.S. GANAPATHI** : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state :

(a) whether the practice of publishing the results of S.S.L.C., T.S.L.C., and University Examinations in the Fort St. George Gazette has been discontinued ;

(b) if so, the year from which the practice has been discontinued ; and

(c) the reason therefor ?

1975 ஏப்ரல் 19]

தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியாகும் தேர்வு முடிவுகள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) எஸ்.எஸ்.எல்.சி., டி.எஸ்.எல்.சி., பல்கலைக்கழகத் தேர்வு முடிவுகளை தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடும் வழக்கம் கைவிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்த ஆண்டிலிருந்து இந்த வழக்கம் கைவிடப்பட்டுள்ளது?

(உ) அதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு இரா. டாக்டர் நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) 1972-ல் இருந்து.

(உ) அரசு அச்சகத்தில் இருந்த வேலைப் பளுவைக் குறைப்பதற்காக தமிழ்நாடு அரசிதழில் தேர்வு முடிவுகளை வெளியிடுவது நிறுத்தப்பட்டது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : பல முக்கியமான அரசு ஆணைகள்கூட தமிழ்நாடு அரசு இதழிலே வெளியிடப்படுவதில்லை. குறிப்பாக கல்வி இலாகாவிலே வெளியிடப்படும் பல அரசாணைகள் வெளியிடப்படுவதில்லை. அதுவும் இதே காரணத்திற்காகத்தான் வெளியிடப்படவில்லையா அல்லது வெளியிடுவதற்கு அரசு இனி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசுப்பதிவு இதழிலே வந்து மற்றவர்கள் பார்ப்பதற்கு முன்னாலேயே பத்திரிகைகளில் வந்து விடுகிறது. அவரவர்கள் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். பிறகு அரசுப் பதிவு இதழிலே வெளியிடுவது பெரும் பளுவாக அல்லது சுமையாக இருக்கிறது என்பதனால் தேவையில்லை, வேறு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித்துறை தேர்வு ஆணையரே இதைப்பற்றி யோசித்து, இது தனியாக கல்வித்துறையின் சார்பாகத் தேவைப்படுகிறதா, அந்த முடிவுகளை எல்லாம் வெளியிட்டு பெர்மெனென்டாக இருப்பது பலனளிக்கும், அப்படி இருப்பது அவசியமானது, பத்திரிகைகளில் வருவதுடன் மற்றும் அரசுப் பதிவு இதழிலும் வரவேண்டும் என்று கருதப்பட்டால், அதைப்பற்றி ஆராயலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக இல்லை. இதனால் சில விதிகளை நாம் மாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதை மாற்றித்தான் ஆகவேண்டும். ஏனென்றால் "Subject to the publication in the Fort St. George Gazette" என்று இருக்கிறது.

[1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. செ. முத்துசாமி : கல்வித்துறையினுடைய சில ஆணைகள் கெஜட்டிலே வருவதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். அரசு ஆணைகள் பொதுவாக கெஜட்டிலே பிரசுரிக்கப்படாவிட்டாலும்கூட, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கல்வித்துறையிலே வெளியாகின்ற அரசு ஆணைகளின் நகல் அச்சிடப்பட்டு, அந்த ஆணைகள் அனுப்பப்படுமா? அவை கெஜட்டிலே வெளியாகாவிட்டால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தனியாக அரசு ஆணை நகல் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசு ஆணைகள் பெரும்பாலும் அரசு இதழிலே வெளியாகின்றன என்றுதான் கருதுகின்றேன். தேர்வு முடிவுகளைப் பொறுத்தவரையிலேதான், அரசுப்பதிவு இதழிலே வருவதில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நிலைமைகள் இருக்குமே யானால், அதை வேறு எந்த வகையிலே வெளியிடலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு ஆராயும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினா எண் 255 ஒத்தவைக்கப்படுகின்றது.

Drinking water from Vaigai to Virudhunagar.

*256 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) whether the Virudhunagar Municipality has passed a resolution requesting the Government to bring drinking-water from Vaigai ; and

(b) if so, the steps taken thereon by the Government ?

விருதுநகருக்கு வைகையிலிருந்து குடிநீர்

மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) விருதுநகருக்கு வைகையில் இருந்து குடிநீர் கொண்டு வர வேண்டும் என்று அந்நகரசபை தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) நகராட்சியின் தீர்மானம் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் தலைமைப்பொறியாளர் அவர்களுக்கு வந்துள்ளது. தலைமைப்பொறியாளர் அலுவலகத்தில் இது பரிசீலனையில் உள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : விருதுநகர் பகுதிக்கு பக்கத்திலேயுள்ள துலுக்கப்பட்டியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான வாய்ப்புகள் சமீபகாலத்திலே ஆராயப்பட்டு, அத்திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தத் திட்டத்தையாவது ஆராய்ந்து குடிநீர் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான ஒரு முடிவு காண அரசு முன்வருமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அங்கத்தினர்கள் சொல்வதுபோல, அருச்சுனா என்ற ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரும் இந்தத்திட்டம், ரூ. 72.43 லட்சத்திற்கு தயார் செய்து, இதுவரையில் 67.5 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு செலவாகியிருக்கின்றது. மேற்கொண்டு வேலைகள் சீக்கிரமாக முடிந்துவிடும். அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டிருக்கின்ற புதிய வைகைத்திட்டம் 2 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடு உள்ளது. நிர்வாகச்செலவே, ஒரு லட்சத்து 65 ஆயிரம் ரூபாய் வருகின்ற காரணத்தினாலே, முதல் திட்டமே இந்த நகராட்சிக்குப் போதும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : வைகை அணையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதைப்பற்றிய யோசனை எந்த நிலையில் இருக்கிறது, வைகை ஆற்றிலிருந்தா அல்லது வைகை அணையிலிருந்தா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, தீர்மானத்திலே “வைகை ஆற்றிலிருந்து” என்று போட்டிருக்கின்றார்கள். இங்கு “வைகையிலிருந்து” என்று போட்டிருக்கிறது. அது அணையா ஆறு என்று இல்லை. ஆக ஆற்றிலிருந்துதான் என்று நாம் வைத்துக் கொண்டால், முதலிலே சொன்ன மாதிரி, அருச்சுனா ஆற்றிலேயிருந்து கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே ரூ. 72.43 இலட்சத்திற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கின்றது. அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் இப்போது கிட்டத் தட்ட ரூ. 67.5 இலட்சம் செலவாகியிருக்கின்றது. அதற்கான பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது கொஞ்சம் மீதம்தான் இருக்கிறது. இப்போது புதிய திட்டத்தை மேற்கொள்ளுவோமானால், அந்த நிர்வாகத்திற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : வைகை ஆற்றிலிருந்துதான் மதுரை மாநகராட்சிக்குத் தண்ணீர் இப்போது வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு மணி நேரத்திற்குக் கூட மதுரை நகரத்திற்குத் தண்ணீர் வரவில்லை என்பதுதான் இப்போதுள்ள நிலைமை. ஆகவே, வைகை ஆற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீர் மதுரை நகருக்கே போதாமல் இருக்கும் போது, விருதுநகரைப் பற்றி நினைக்கக் கூட முடியாது என்ற நிலைமையிருக்கின்றது. அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால், வைகை அணையிலிருந்தே மதுரை நகரத்திற்கும், விருது நகருக்கும் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1975 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் முதலிலேயே சொல்லி விட்டேன். முதலிலேயே அருச்சுன ஆற்றிலிருந்து நீர் கொண்டு வரும் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. புதிய திட்டத்திற்கான செலவையும் நிர்வாகத்தையுமே அந்த நகர சபையால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே, மேலும் ஒரு திட்டம் தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன்.

Renovation Committee appointed for the Gangaikonda Cholapuram Temple.

* 231 Q.—THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Renovation Committee appointed for the Gangaikonda Cholapuram Temple, Thanjavur district is not functioning ; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government ?

கங்கை கொண்ட சோழபுரம் திருக்கோயிலுக்கு அமைக்கப்பட்ட திருப்பணிக்குழு.

மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கங்கை கொண்ட சோழபுரம் திருக்கோயிலுக்கு அமைக்கப்பட்ட திருப்பணிக் குழு இயங்கவில்லை என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) உண்மையல்ல. அருள்மிகு கங்கை கொண்ட சோழபுரம் திருக்கோயில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இல்லை ; திருச்சி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது.

(இ) இவ்வினா எழ இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மார்ச் திங்களிலே இந்த மன்றத்திலே நிதி அறிக்கையின் மீது முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, தஞ்சைக் கோயிலிலே இராஜராஜ சோழன் சிலையை வைப்பதற்காக நாம் மத்திய அரசிடம் அனுமதி கேட்டு, இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லி, இப்போது அங்கே வராகி அம்மன் சிலையையும் அதற்கு ஒரு மண்டபமும் கட்டியிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நினைவுபடுத்தினார்கள். அந்த இடத்தை நானும் போய்ப் பார்த்தேன். புதிதாக ஒரு மண்டபத்தைக் கட்டியிருக்கின்றார்கள். அதையும் நான் இப்போது நினைவுபடுத்தி, இதுபோல மத்திய அரசு தமிழக அரசை, ஆங்கிலத்திலே

1975 ஏப்ரல் 19]

“இன்சல்ட்” என்று சொல்லுவார்கள்—அவமதிக்கும் வகையிலே நடந்து கொண்டு போனால், இராஜ ராஜன் சிலையை பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்திலே கொண்டு போய் வைத்து, நம்முடைய ஆலயத்தில் ஆலயமாகக் கருதும் மகாபலிபுரம் போன்ற பகுதிகளையும் நம் அரசிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கோருவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசிய பிறகு, நம்முடைய திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள், அவர்கள் செய்ததுதான் சரி என்று சொல்லியதாகவும், இங்கேயும் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் வந்து நமது முதலமைச்சரைக் குற்றம் சாட்டியே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றும் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். எந்த இடத்திலே சிலை வைக்கலாம் என்பதை ஆய்வு செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போடலாம் என்று நம்முடைய மத்திய கல்வித் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. நூருல் ஆசன் அவர்களும் நம்முடைய கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பேசியதாகவும், அவர்கள் ஒரு கமிட்டி வைத்து எந்த இடத்திலே சிலையை வைப்பது என்று அந்தக் கமிட்டி முடிவு சொல்லுவதற்கு முன்னாலேயே நம்முடைய அரசு வெளியிலே கொண்டுபோய் வைத்து விட்டது, ஆகவே, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் செய்த தவறு அது என்பதைப் போலவும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதனுடைய உண்மை என்ன என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று ஒரு யோசனை வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படி வந்திருக்குமானால், நாம் அந்தக் குழுவை அமைத்து, அந்தக் குழுவின் மூலமாக நாம் வற்புறுத்தி இருப்போம். பல தடவை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்த அவையிலே தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்திலே வைப்பதன் காரணமாக எந்த ஒரு இழுக்கும் ஏற்படாது. மதுரை கோயிலிலே கூட திருமலை நாயக்கன் சிலையை வைத்திருக்கிறார்கள். இராமேஸ்வரம் கோயிலிலே சேதுபதியினுடைய சிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. வேறு பல கோயில்களிலேயும் இருக்கின்றன என்றுகூட எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 4-20).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத்தலைவர் அவர்களே, ஏதோ மத்திய அரசைப் புண்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தால், அந்தச் சிலைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று எழுதப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி எழுதப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். மத்திய அரசைப் புண்படுத்துவதற்காக அல்ல, மாநில அரசின் நிலைமையை மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக அது எழுதப்பட்டதேயல்லாமல், மத்திய அரசைப் புண்படுத்துவதற்காக எழுதப்பட்டதல்ல. இப்பொழுது கூட திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் வந்திருந்தபொழுது, அது பற்றிப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. எங்கள் இருவருக்குமிடையே ஏற்பட்ட உரையாடல்களுக்கிடையே ராஜ ராஜ

[1975 ஏப்ரல் 19]

சோழன் சிலை பற்றிய உரையாடல்களும் நிகழ்ந்தன. அப்பொழுது நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களே இங்கே எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி, புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற வராசி ஆலயத்தைப் பற்றியும் அதனுடைய புகைப் படங்களையும் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களிடத்தில் நான் எடுத்துக் காட்டினேன். அவர்களும் ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடத்தில் அதிகாரிகள் வேறு விதமாகச் சொன்னாலும் கூட, நான் அதைப் பற்றி ஏற்கெனவே நிருபர்களிடம் எடுத்துச் சொன்னபோது, மத்திய சர்க்காருக்குத் தொடர்புடைய அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது தவறு, இது ஏற்கெனவே இருந்த ஆலயம் என்று எல்லாம் தவறான தகவல்களை பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் என்னிடத்தில் பேசும்போது, அந்த அறிக்கைகள் தவறானவை என்கின்ற அளவுக்கு ஒத்துக்கொண்டு புதிதாகத்தான் அந்த ஆலயம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அதை நான் சொல்ல வந்தேன் என்றால், ராஜ ராஜ சோழனுடைய சிலையை அங்கே வைத்தால், அந்த ஆலயத்தினுடைய தொன்மை கெட்டுவிடும். ஆகவே புதிய சிலைக்கு அங்கே இடம் அளிக்கக்கூடாது என்பது தான் மத்திய சர்க்காருடைய வாதமாக இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கட்டப்பட்டிருக்கின்ற புதிய ஆலயத்தின் காரணமாக தொன்மை கெடாது என்பது தான் நம்முடைய கேள்வியாக இருந்தது. இந்த இரண்டு கேள்விகளுடைய நிலையை இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையிலே தான், திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் நிருபர்களிடம் பேசுகிற சமயத்தில் கூட இது ஆராயப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சொல்லி நாட்களாயிற்று. விரைவிலே ஆராய்ந்து ராஜராஜ சோழன் சிலையை உள்ளே வைப்பதற்கு அவர்கள் அனுமதி அளிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, நான் இதை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் 17-3-1975ல் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“The Union Minister of Education Mr. Nurul Hassan and the State Minister for Education Mr. V.R. Nedunchezhiyan had a meeting in February 1972 when it was agreed that a small committee should be set up to go into the question of the location of the statue. The Committee was to consist of the Superintendent of Archaeology, Southern Region, Madras, the Director of Archaeology of the Tamil Nadu Government, and a Professor of History from one of the Universities in Tamil Nadu. Even before the Committee could meet, the statue was installed on the road outside the temple and unveiled by the State Government in April 1972.”

1975 ஏப்ரல் 19]

இப்பொழுது நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் மறுபடியும் கமிட்டியை நாம் போட்டால், உள்ளே கொண்டு வருவதற்கு அனுமதிப்பார்களா என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்களா என்பதற்காக நான் குறிப்பிட்டேன். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் குறிப்பிடுகிற மாதிரி, அதிகாரிகள் அளவிலே அது நடைபெற்று அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைக் காட்டினார்கள். இரண்டு கோபுரத்துக்கு இடையிலே வைக்கலாமென்று கூறினார்கள். அந்த இடத்திலே வைப்பதை விட வெளியே வைப்பது மேலானது என்ற அளவுக்குத்தான் நாம் அப்பொழுது முடிவுக்கு வந்தோம். ஆனால் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் அது நடைபெற்றதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது மாதிரி, அந்தக் கமிட்டியை மறுபடியும் அமைப்பதன் மூலம் உள்ளே கொண்டு போக வழி இருக்குமானால், அந்தக் கமிட்டி மூலம் முயற்சி எடுப்பதற்கு முயலலாம்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் அமைக்கப்பட்ட அந்தத் திருப்பணிக்குழு எந்தப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக அமைக்கப்பட்டது? அந்தப் பணி நிறைவேற்றப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன் : ராஜ ராஜ சோழனுடைய சிலைக்கு ஏற்பட்ட நிலைதான் இந்தத் திருப்பணிக்குழுவுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் திருப்பணிக்குழு அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன என்று கேட்டார். 1958-59-வது ஆண்டில் அந்தக் கோயிலில் மின்சார “ஓயரிங்” செய்யப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. 1958-59-ல் இருந்து 1961-62 இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் நம்முடைய மாநில அரசு 15 ஆயிரம் ரூபாய், 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லி ஆண்டு தோறும் பணம் ஒதுக்கியும்கூட, மத்திய தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை அதற்கான சமாதானத்தைத் தெரிவித்த காரணத்தால், 1971-வது ஆண்டில் திருப்பணிக்குழு செயல்படவில்லை என்று சொல்லி, திருப்பணிக்குழு கலைக்கப்பட்டது. மீண்டும் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று 1971லே முயற்சி மேற்கொண்டு, மீண்டும் திருப்பணிக்குழு தீர்மானம் போட்டு, 16-6-1973 அன்றுதான் மத்திய தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் இதற்கான அனுமதியைத் தந்திருக்கிறார்கள். 1958லேயிருந்து 1973வது ஆண்டு வரை சுமார் 15 ஆண்டு காலத்துக்குப் பிறகு, பெரிய முயற்சிகள் எல்லாம் மேற்கொண்டதற்குப் பிறகு, இந்த அனுமதி கிடைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இப்பொழுது பொதுப்பணி இலாகாவினிடம் “ஓயரிங்” செய்கின்ற பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. விரைவில் நிறைவேறும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

[1975 ஏப்ரல் 19]

Show-cause Notices to Trustees.

* 257 Q.—**THIRU K.S. GANAPATHI**: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the number of notices issued by the Deputy Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department at Tiruchirappalli, to the Trustees of various Devasthanams in the Revenue District of Tiruchirappalli directing them to show cause why they should not be surcharged for their acts during their tenure; and

(b) the number of cases where actual proceedings have been instituted pursuant thereto?

அறங்காவலர்களுக்கு விளக்கம் கோரி அறிவிப்புகள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி வருவாய் மாவட்டத்திலுள்ள பல்வேறு தேவஸ்தானங்களைச் சேர்ந்த அறங்காவலர்கள் தம் பதவிக் காலங்களின் போது மேற்கொண்ட செயல்களுக்காக அவர்களுக்கு ஏன் தண்டக்கட்டணம் (Surcharge) விதிக்கக்கூடாது என்று காரணம் காட்டுமாறு விளக்கம் கோரி எத்தனை அறிவிப்புகள் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள இந்து சமய-அறக்கட்டளை (நிர்வாக) துணை ஆணையாளரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளன?

(இ) அந்த அறிவிப்புகளையடுத்து, எத்தனை நேர்வுகளில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. கண்ணப்பன் : (அ) and (இ) ஒன்று.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இந்த தண்டக்கட்டண நோட்டீசானது, சர்சார்ஜ் நோட்டீசானது, இந்தத்துறை கோயில் நிர்வாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, திருச்சி மாவட்டம் ஸ்ரீரங்கம் அருளமிகு ரங்கநாதர் ஆலயத்தில் இருக்கின்ற அறங்காவலருக்கு இந்த நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், அந்த ஆலயத்தில் பிரசாதங்கள் விற்பனை செய்வதை அந்தக் கோயிலேநேரடியாகக் கவனித்து வந்தது. ஆனால் 1383-வது பசலி ஆண்டில் கோயிலே நேரடியாகக் கவனிக்கலாமென்று அறங்காவலர் தீர்மானம் போட்டு சந்தானகோபால் என்பவர் சுமார் 20,442 ரூபாய்க்கு உரிமை கோரி ஒப்பந்தம் கொடுத்திருந்தார். ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம் புள்ளியை நிராகரித்து கோயிலே நடத்தியது. கோயில் நடத்தியதில் சுமார்

1975 ஏப்ரல் 19]

35,620 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே தான் கோயிலுக்கு நஷ்டம் 35,620 ரூபாயும், உரிமை கேட்கப்பட்டுள்ளபடி 20,442 ரூபாயும், ஆக இந்த இரண்டையும் சேர்த்து மொத்தமாக கோயிலுக்கு 56,062 ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அதைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு தற்போது நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இந்தப் பண்டங்களை விற்பனை செய்வதற்கு ஏலம் கோரும்போது சரியான ஏலக்காரர் வரவில்லை என்றும், இந்த நிர்வாகமே எடுத்து நடத்தினால் லாபம் வருமென்றும் அந்த அலுவலகமே தீர்மானித்ததன் காரணமாக, இந்த நிர்வாகிகள் அதை ஏற்றுக் கொண்டதாகவும், மேலும் இந்த நஷ்டத்தைக் கணக்கிடும்போது, இந்த ஏலக் காரருக்கு கோயிலிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய சில இலவசப் பண்டங்களை தொகை கொடுக்க வேண்டியதாகக் கணக்கிட்டுக் கொண்டு, இது நஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்வது உண்மையா, அது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : என்னென்ன பண்டங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்கின்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் 1380-வது பசலியில் குத்தகைத் தொகை 50,355 ரூபாய்க்குப் போயிருக்கிறது. 1381-வது பசலியில் குத்தகைத் தொகை 59 ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் போயிருக்கிறது. 1382-வது ஆண்டில் 55,302 ரூபாய்க்குப் போயிருக்கிறது. 1383-வது ஆண்டிலே தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த சந்தானகோபால் என்பவர் 20,442 ரூபாய்க்கு ஏலம் கேட்டு, குறைவான தொகை என்று ஆலயமே நடத்தியது. அதனால் இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அறங்காவர் குழு மேலும் அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் என்ற காரணத்தினால் தான், திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள இந்து சமய-அறக்கட்டளை (நிர்வாக) துணை ஆணையாளர் விளக்கம் கேட்டுள்ளார், அறங்காவலரிடத்திலும் அதிகாரிகளிடத்திலும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : நான் அதைத் தான் குறிப்பிட்டேன். இந்த ஆண்டு ஏலம் விடப்படவில்லை. அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் எல்லாம் ஏலம் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏலக்காரர்களுக்கு கோயிலே இனாமாக கிட்டத்தட்ட 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு சாமான்கள் கொடுக்கின்றது. அதற்குப்பிறகுதான் இந்தத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட அவர் பெறும் தொகையும், அவர் ஏலம் கொடுக்கும் தொகையும் ஒன்றாக இருக்கும். அப்படி இருந்தும் இப்பொழுது நஷ்டத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, இலவசமாக வழங்கவேண்டிய பொருள்களுக்கும் கிரயம் கணக்கிட்டுத்தான், இந்த நஷ்டம் காணப்பட்டிருக்கிறது. 56 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு நஷ்டம் காணப்பட்டிருக்கிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறபடி, கணக்குப்பார்ப்போமானால், அது நஷ்டம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. லாபமாகத்தான் கணக்குக் காட்டமுடியும். இந்த நடவடிக்கை தேவையில்லை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறார்களா?

[1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : உண்மையாக நடவடிக்கை தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் நியாயமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கணக்கிடும் முறையிலே தொடர்ந்து கணக்கிட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இந்தக் குழுவில் இருப்பவர்கள் யாரையும் எனக்குத்தெரியாது. இதனுடைய நிலைமைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்தன. அதன் பிறகு நான் விசாரித்ததிலே, கிட்டத்தட்ட 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கான பொருள்கள் அந்த ஏலக்காரர்களுக்கு இலவசமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விளக்கம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. விளக்கம் தரவேண்டியவர்கள் விளக்கம் தருவார்கள். அதற்கிடையிலே நாம் விளக்கம் தந்து விவரத்தைக் கெடுத்துவிடாமல் இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவை துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்).

(பிற்பகல் 4-30)

2. அறிவிப்புகள்.

பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 3/1975) மற்றும் தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975) மற்றும் தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு இவை அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி பணச் சட்ட முன்வடிவுகள் என பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு இம்மேலவையின் பரிந்துரைக்காக பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

1975 ஏப்ரல் 19]

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, இம்மேலவையின் ஒப்புதலுக்காக, கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகள் பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளன என்பதை அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்:—

1. தமிழ்நாடு, 1975ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத் திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975).

2. தமிழ்நாடு, 1975ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1975).

3. 1975ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974).

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) புகுமுக வகுப்புத் தேர்வில் பௌதிக வினாத்தாள் தொடர்பான குறிப்புகளில் குழப்பம் குறித்து.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:—

“மார்ச் 27 ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற புகுமுக வகுப்புத் தேர்வின் போது, பௌதிக வினாத்தாள் தொடர்பான குறிப்புகளில் குழப்பம் ஏற்பட்டு, இந்தக் குழப்பம் காரணமாக மேற்படி தேர்வு எழுதிய மாணவர்கள் குறைந்தது 25 சதவீத அளவிலேனும் தங்களுக்குரிய பாடமுறைக்கு அப்பாற்பட்ட வினாக்களுக்கு விடையளிக்க வேண்டி வந்தது காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து”.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, புகுமுக வகுப்புகளுக்கான தேர்வுகள் நடத்துவது பல்கலைக் கழகத்தின் பொறுப்பாகும். பல்கலைக் கழகக் கல்வி சம்பந்தமான பொருள்களில் அரசு தலையிடவில்லை.

இந்தக் கேள்வித்தாள்கள் சம்பந்தமான குழப்பம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ் இயங்கிவரும் கல்லூரிகளில் மட்டுமே ஏற்பட்டுள்ளது. மதுரைப் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள் இயங்கும் கல்லூரிகளில் இந்தக் குழப்பம் ஏற்படவில்லை என்று பதிவாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பதிவாளரிடமிருந்து கிடைத்துள்ள அறிக்கையின் சுருக்கம் பின்வருமாறு :—

பெளதிகத்தில் புகழுகத் தேர்வுக்காக இரண்டுவிதமான கேள்வித் தாள்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஒன்று 1974-75-லிருந்து அமுலாக்கப்பட்ட புதிய பாடத் திட்டத்திற்கேற்பவும் (நியூ எலிபஸ்) மற்றொன்று 1971-72-லிருந்து அமுலிலிருந்து வருகின்ற திருத்திய பாடத் திட்டத்திற்கேற்பவும் (ரிவைஸ்டு எலிபஸ்) தயாரிக்கப்பட்டதாகும். எந்தத் தொகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் எந்தக் கேள்வித்தாளுக்கு விடையளிக்க வேண்டுமென்ற விவரம் கேள்வித்தாள்களில் விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்வு நிலையங்களில் கேள்வித்தாள்களை வழங்கும்போது, குழப்பம் ஏற்படாமல் இருக்கும்பொருட்டு, பல ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றி வரும் முறைப்படி மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு வினாத்தாள்களையும் இணைத்து ஒரே சிற்றேடாக்கி மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. சென்னை விவேகானந்தா கல்லூரியில் சில மாணவர்கள் கேள்வித்தாள்களைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, தங்களுக்கில்லாத கேள்வித்தாள்களுக்கும் விடை அளித்தார்கள் என்ற விவரம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கிடைத்தது. ஏனைய கல்லூரிகளில் இது போன்ற குழப்பம் ஏற்படவில்லை. மாணவர்கள் தவறான கேள்வித் தாளுக்கு விடையளித்திருந்த போதிலும் அவர்களது விடைத்தாள்களை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குரிய மதிப்பெண்கள் வழங்கப்படுமென்று பல்கலைக் கழகம் அறிவித்துள்ளது.

THIRU G. SWAMINATHAN : There seems to be a real grievance among the students. It seems that in the hall ticket it was mentioned that it would be for the revised syllabus for those who appeared in March 1975 and one question paper was given for both the new and revised syllabi. I do not know why such a mature University as the Madras University has given one question paper for both new and revised syllabi. In some of the places, the invigilators themselves have not understood how the students should write the examination. In some places the students have been asked to write even up to 6 O'Clock, when the examination ought to have been over by 4-30 p.m. Since a number of students—thousands of students—have been affected, will the Hon. Minister see that there is liberalised valuation regarding the P.U.C. Physics paper?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டபடி, கல்லூரிகளுக்கான தேர்வுகளை நடத்தும் முறையைப் பல்கலைக் கழகம்தான் மேற்கொண்டிருக்கின்றது. இதிலே மூன்று விதமான பாடத் திட்டங்கள், ஒல்டு எலிபஸ், ரிவைஸ்டு எலிபஸ், மற்றும் நியூ எலிபஸ் என்று மூன்று வகையாக இருந்து வருகின்றன. இன்னும் சிலர் ரிவைஸ்டு எலிபஸ் என்ற திட்டத்தின்கீழ் எழுதிவருகின்றார்கள். அவர்களுக்காக ரிவைஸ்டு எலிபஸ் அடிப்படையில் கேள்வித் தாள்களைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இடையிலே நியூ எலிபஸ்

1975 ஏப்ரல் 19]

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

என்றும் வந்துவிட்டது. இந்தக் கேள்வித்தாள்களிலே அவர்களுக்கு எந்தக் குழப்பமும் ஏற்படக்கூடாது என்றுதான் பல்கலைக் கழகம் இந்த முறையைக் கையாண்டிருக்கின்றது என்று அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கேள்வித்தாள்களையே வாங்கிப் பார்த்தேன். இரண்டு கேள்வித் தாள்களுக்கான புத்தகங்களை ஒன்றாக இணைத்திருக்கின்றார்கள். தனித் தனியாக வைத்தால், ஒன்றுக்கொன்று மாணவர்களிடம் வரும்போது மாறிவிடக்கூடும் என்று அஞ்சி, இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து, எந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எழுதுகின்றார்களோ அவர்கள் அதற்கான கேள்வித் தாளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கின்றார்கள். ஒன்றுக்கொன்று மாறிப்போய் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள குழப்பமோ சங்கடமோ ஏற்படக்கூடாது என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இதைச் செய்தார்கள். இது இன்று நேற்று இல்லை, பல ஆண்டு காலமாக பின்பற்றி வரும் முறையாகும். சென்னையில் இரண்டொரு கல்லூரிகளில் தவிர வேறு எந்தக் கல்லூரியிலும் மாணவர்களிடையில் இத்தகைய குழப்பம் ஏற்படவில்லை. விவேகானந்தா கல்லூரியிலும், ஜெயின் கல்லூரியிலும்தான் இந்தக் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட குழப்பமே, அங்குள்ள சூபர்வைசர்களுக்கு ஏற்பட்ட குழப்பம் காரணமாகத்தான். அவர்கள் இதை மாணவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த முடியாத குழப்பம் ஏற்பட்ட காரணமாகத்தான், மாணவர்களிடையிலே குழப்பம். எட்டுப் பாடங்கள் என்றால், மூன்று, நான்கு பாடங்களுக்குத்தான் நியூ லிஸ்பஸ். மற்றவற்றுக்கு ரிவைஸ்டு லிஸ்பஸ்தான். இப்படி இரண்டு, மூன்று இடங்களிலே குழப்பம் ஏற்பட்டது குறித்து பல்கலைக் கழகத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டவுடன், அவர்களும் கேள்வித்தாளமைப்பில் தவறு ஏதும் இல்லை, ஆனால் அதிலேற்பட்ட குழப்பத்திற்கே காரணம், அதற்கான விளக்கத்தைச் சரியான முறையில் கொடுக்காதது என்பதையும், விவேகானந்தா கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையில்கூட இதையே வலியுறுத்திய பின்னர், பல்கலைக் கழகத்திலும், தேர்வு எழுதிய மாணவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் கவனிக்கப்படும் என்று அவர்களும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு பதில் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதற்குப் பின்னரும் தேர்வுகள் நடைபெற்றன. லாஜிக்கிலும் மற்றவற்றிலும் தேர்வுகள் நடைபெற்றன. அவற்றில் இத்தகைய குழப்பங்கள் வரக்கூடாது என்று மீண்டும் தெளிவான சுற்றறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டு, அவை முறையாக நடந்திருக்கின்றன. ஆக தெளிவான முறையில் மாணவர்களுக்கு இவற்றை எடுத்துச்சொல்லியிருந்தால், இதுபற்றிய குழப்பமே ஏற்பட்டிருக்காது. பொதுவாக தேர்வு எழுதப்போகும் மாணவர்களே கால்வாசி குழம்பித்தான் போயிருப்பார்கள். அத்துடன் இந்தக் குழப்பமும் சேர்ந்து விட்டது. இனியும் அந்தமாதிரி ஏற்படாத வண்ணம் சூபர்வைஸர்ஸ்க்கு அறிவுரை வழங்க வேண்டும் என்று பல்கலைக் கழகம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. பல்கலைக் கழக ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்களும் வாக்குறுதி அளித்திருக்கின்றார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் கேரளியதைப்போல, தேர்வு எழுதிய மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாதவகையில் பார்த்துக்கொள்ளப்படும்.

(2) உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்குக் கோடை விடுமுறையை அனுபவிக்க அனுமதி வழங்கியதால் தேர்வு முடிவுகளை வெளியிடுவதில் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து.

THIRU K.S. GANAPATHI: Mr. Deputy Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education to a matter of urgent public importance, namely, the direction of the Director of School Education in his proceedings F.W.L.Dis. 52897/D-3/74, dated 4th June 1974 to permit the non-teaching staff of aided High Schools to enjoy the summer vacation in full and the resultant hardship caused to hundreds of aided High Schools in preparing and publishing the annual results, audit etc., that are attended to during vacation.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிவரும் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்கான விடுப்புச் சலுகைகள் அனைத்தும், தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்கும் பொருந்துமென ஏற்கெனவே அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த ஆணையின்படி உதவி பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களும் விடுமுறைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாவார்கள்.

பொதுவாக மாநில அரசுத் துறைகளில் முறையான பணி செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஈட்டியவிடுப்பு 11 நாட்களுக்கு ஒரு நாளாகும். அதாவது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 33-2/11 நாட்களாகும். ஆனால் விடுமுறைத் துறைகளில் பணியாற்றும்பவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அத்துறைகளில் கொடுக்கப்படும் நீண்டகால விடுமுறையை அனுபவிக்க உரிமையுள்ளவர்களாவார்கள். ஆதலின் அவர்களுக்கு, ஏனைய துறைகளில் பணியாற்றும்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மொத்த விடுப்பு நாட்களான 33-2/11-ல் 30 நாட்கள் குறைத்து ஆண்டுக்கு 3-2/11 நாட்கள் மட்டுமே ஈட்டிய விடுப்பாக அளிக்கப்படுகிறது.

நடைமுறைகளிலுள்ள விதிகளின்படி விடுமுறைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பொதுவாக முழுவதுமோ அல்லது விடுமுறையின் ஒரு பகுதியையோ அனுபவித்தவர்களாகக் கருதப்படுவர். விடுமுறைக்காலம் 15 நாட்களுக்கு மேற்படின் விடுமுறையின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது முழுவதுமோ அனுபவிக்காது இருக்குமாறு உயர் அதிகாரிகளிடமிருந்து பொது அல்லது சிறப்பு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய விடுமுறைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் விடுமுறையை அனுபவித்ததாகக் கருதப்படுவர். எந்தப் பணியாளரும் விடுமுறை அனுபவிப்பதைச் சாதாரணமாகத் தடுத்தல் கூடாது. அவ்வாறு தடை செய்யப்படுவது அரசிற்குக் கூடுதல் செலவை விளைவிக்கும். ஏனெனில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஈட்டிய விடுப்பு நாட்கள் அதிகரிக்கும். மேற்கூறப்பட்டுள்ள நிலைமையை பள்ளிக்கல்வி இயக்குநர் (தமது ஆணை எப்.டிபிள்யு.எல்.எண் 52897/டி3/74, நாள் 4-6-1974) பள்ளி ஆய்வு அலுவலர்களுக்கு 4-6-1974-ல் எடுத்துக்கூறியுள்ளார்கள். ஆகையினால் மேற்படி சுற்ற

உதவிபெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர் 229
களுக்குக் கோடை விடுமுறையை அனுபவிக்க அனுமதி
வழங்கியதால் தேர்வு முடிவுகளை வெளியிடுவதில்
ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

றிக்கையிலுள்ள ஆணை நடைமுறையிலுள்ள விதிமுறைகளுக்கு ஒத்ததே. உதவி பெறும் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்களால் செய்யப்பட வேண்டிய அலுவலகப் பணிகளை அரசிற்குக் கூடுதல் செலவு இல்லாமல் நிறைவேற்றச் செய்வது பள்ளித் தலைவர்களின் கடமையாகும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவரவர்களே, என் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கப்படவில்லை. எனென்றால், இப்போது பள்ளிகள் அனைத்திலும் விடுமுறை நாட்கள் தொடங்கிவிட்டன. அலுவலர்கள் வேலை செய்ய வரமாட்டேன் என்று மறுக்கின்றார்கள். இப்போதுள்ள விதிமுறைகளின்படி, நாங்கள் விடுமுறையை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் இந்த விடுமுறை நாட்களில்தான் நடந்துமுடிந்த தேர்வுகளுக்கான முடிவுகளை முறைப்படுத்தி, வெளியிட வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் என்றைக்குப் பள்ளி முடிந்ததோ அன்றே அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள். மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியுடைய அனுமதியோடு ஒருவரை வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அதனால் அரசுக்கு அதிகச் செலவு வரும், ஆகவே நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். தலைமை ஆசிரியரும் வரத் தேவையில்லை. பிறகு பள்ளி அலுவலர்கள் எப்படி நடக்கும் என்பதை யோசித்து, இதை மறுபரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கும் மற்ற என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு உள்ளதைப் போலவே, கொடுத்தால்தான் இந்த நிலைமையை மாற்ற இயலும் என்ற அடிப்படையில், இதை மீண்டும் அரசு பரிசீலிக்குமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறுவது போன்ற சங்கடங்கள் இருக்குமேயானால், அதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்து, எந்த அளவுக்கு அந்தக் கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்யலாமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யலாம். அதைப்பற்றித் தனியாகப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இந்த ஆண்டே அந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்டு விட்டது. இப்போது பள்ளிகளில் ஒருவரும் வேலை செய்ய வரமாட்டேனென்று சொல்லுகிறார்கள். இது உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. எனவே இது உடனடியாகக் கவனிக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : விடுமுறை ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. அங்கே இருக்கும் அலுவலாளர்களுக்கும் முழு விடுமுறை அளித்து விட்டால்,

உதவிபெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர் களுக்குக் கோடை விடுமுறையை அனுபவிக்க அனுமதி வழங்கியதால் தேர்வு முடிவுகளை வெளியிடுவதில் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன மாதிரி, அடுத்த ஆண்டிற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடுகளும் நடைபெறாது. எல்லோரையும் போன்று, இவர்களும் கை வீசிக்கொண்டு வந்தால், அடுத்த ஆண்டு பணியைத் துவக்குவது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆனால் விடுமுறை நேரத்தில் வேலை பார்க்க வேண்டியிருந்தால், மேல் அதிகாரிகளிடத்தில் முன்னாலேயே உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்புளும், வசதிகளும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் அவர்கள் ஈட்டிய விடுப்பும் பெறலாமென்ற அளவுக்குச் செய்தால் தான் முடியும். இதிலே ஓரளவுக்குச் செலவு கூடுதல் ஆனாலும், இது தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவாகத்தான் இருக்கக்கூடும். ஆகவேதான் மறுபரிசீலனை செய்து இந்தச் சங்கடங்கள் தீரவும், பள்ளிகளின் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவும் என்னென்ன மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அவற்றை இந்தத் துறை மேற்கொள்ளுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4. அரசாங்க உறுதிமொழிக் குழுவின் இருபத்தி ஐந்தாவது அறிக்கையை அளித்தல்.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாங்க உறுதி மொழிக் குழுவின் இருபத்தி ஐந்தாவது அறிக்கையை தங்கள் அனுமதியுடன் அவைக்கு அளிக்கிறேன்.

5. அரசின் தீர்மானம்.

தனி உறுப்பினர் நாளன்று அரசு அலுவலை நடத்துதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளின் 23 (1)வது விதி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இந்த அவை 1975-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள், 19-ஆம் நாள் சனிக்கிழமையன்று அரசு அலுவலை மேற்கொண்டு நடத்தத் தீர்மானிக்கிறது” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளின் 23 (1)வது விதி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இந்த அவை 1975-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள், 19-ஆம் நாள் சனிக்கிழமையன்று அரசு அலுவலை மேற்கொண்டு நடத்தத் தீர்மானிக்கிறது.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 19]

6. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) 1975-ம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 5/1975).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகின்றேன்.

துறைமுகக் கட்டணங்கள், தொகைகள், ஏனைய கட்டணங்கள் ஆகியவை 1908-ஆம் ஆண்டு இந்தியத் துறைமுகங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 15/1908) கீழ் விதித்து வருவிக்கப்படுகின்றன. துறைமுகம் ஒன்றின் வருவாய், செலவினங்களைக் காட்டும் துறைமுக நிதி கணக்கு எனப்படும் தனிப்பட்ட கணக்கு ஒன்றை வைத்து வர வேண்டுமென மேற்படி சட்டத்தின் 36-வது பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள சிறு துறைமுகங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்தவரையில், அத் துறைமுகங்களிலிருந்து கிடைக்கும் கட்டணங்கள், தொகைகள், ஏனைய கட்டணங்கள் ஆகியவை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 366-வது பிரிவின் செயல் நோக்கங்களுக்காக மாநில வருவாயாகும் என்றும் இத் துறைமுகங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் மாநிலத் தொகு நிதியைச் சார்ந்ததாகுமென்றும் இத்தகைய துறைமுகங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயிலிருந்து செய்யப்படும் செலவு மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவையின் அனுமதிக்குட்பட்டதாகும் என்றும் கருதப்படுகிறது. எனவே, மேற்சொன்ன செயற் குறிப்புக்கு செயல்வடிவம் கொடுக்க 1908-ஆம் ஆண்டு இந்தியத் துறைமுகங்கள் சட்டத்தினைத் திருத்தவும் அதன் காரணமாக 1938-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சிறு துறைமுகங்கள் நிதிச் சட்டத்தை (தமிழ் நாடு சட்டம் 19/1938) ரத்து செய்யவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மேற் சொன்ன நோக்கத்தை எய்த இச் சட்ட வரைவு விழைகிறது. இப் பிரேரணையை ஏற்று, நிறைவேற்றித் தருமாறு இம் மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

[1975 ஏப்ரல் 19]

*THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Deputy Chairman, Sir, I rise to welcome this long-awaited merger of the Landing and Shipping Fees Fund as well as the Port and Marine funds with the Consolidated Fund of the State of Tamil Nadu because over a period of twenty years, minor ports in Tamil Nadu have unfortunately not received as much attention as ports in other parts of India. In fact, if we take the coastal States of India, we have unfortunately neglected our minor ports. Today, there are States like Gujarat, Maharashtra, Kerala, Andhra Pradesh and even West Bengal which have developed a large number of minor ports whereas in Tamil Nadu we are still struggling to develop one or two ports like Cuddalore and Nagappattinam and to develop Tuticorin as a major port. Sir, it is no doubt true that the expense required for operating these ports is far in excess of the funds that are now being collected under these two heads and I, therefore, feel that very welcome provision is sought to be made by seeing to it that the expenditure on these ports is met from the Consolidated Fund of Tamil Nadu because if we wish to develop these ports in a serious manner, I think the Minor Ports portfolio will have to be handled very much more energetically than what has been possible in the past.

Sir, in Cuddalore, for example—and I have been intimately associated with the development activities of this port over the past 15 to 18 years—in 1956, we had the Intermediate Ports Committee which came from the Government of India and suggested certain development programmes for this port and from 1956 right up to 1959—60, the Poona Meteorological Station conducted certain experiments and ultimately, after a great deal of controversy and argument, the development of Cuddalore port at a cost of Rs. 1.26 crores was taken up in the Third Five-Year Plan. I think it will not be news to the Hon. Minister when I say that not only did the Cuddalore development plan extend throughout the Third Five-Year Plan, but it spilled over the Fourth Five Year-Plan and ultimately, it was only in the first year of the Fifth Five Year-Plan that the Port works have been completed at a total cost of what has been mentioned in this Performance Budget, amounting to Rs. 1.99 crores. The tremendous delay that has occurred in the development activity in this port is because the Department of Minor Ports, unfortunately, is merged with other very important activities of the Hon. Minister and it is quite possible that because of the intense activity that goes on in other Public Works, sufficient time could not be allocated to this particular programme of developing ports. I may mention here that even in Cuddalore, where so much provision has been made in 1974—75, it is a matter of considerable regret that none of the financial provisions sanctioned during 1974—75 could be carried out in the year 1974—75 as a result of which I do not know whether the funds have lapsed—I sincerely

1975 ஏப்ரல் 19]

[Thiru A. R. Damodara]

hope not. But, it is a matter of regret that the pace of progress is extremely lethargic and requires to be considerably speeded up. For example, Sir, in Cuddalore, we have built the break-waters as well as the other river-training works and the sand-pumps have been installed. But, unfortunately, even three years ago orders should have been placed for two dredgers for the port and in the report that has been given by the Hon. Minister it is mentioned that one part of the dredger has arrived, namely, the engine, whereas the dredger itself has not yet been built by Binny and Company to whom the tender has been awarded. Sir, in a planning activity where we must spend the funds that have been allotted by the Government of India, the serious delay that is occurring in carrying out these activities deserves to be looked into and I hope that with this measure of consolidating these minor funds with the Consolidated Fund, the Hon. the Minister for Public Works who is in charge of these Minor Ports will be able to devote some attention to this subject.

(பிற்பகல் 4.50)

The Port of Cuddalore, for example, in the year 1965-66, was handling approximately 5 lakhs tons and, unfortunately, in the year 1974-75, it has handled only 1½ lakhs tons. After having spent Rs. 2 crores on developing this port, if the State Government do not take interest in seeing that cargo is brought to the port, then even the interest charges that are payable on the loan that we have received for paying for this development programme will not be paid. I see that, in spite of this, there is a programme to develop Ennore as a minor port at a cost of Rs. 131 lakhs. Now, we have no objection to that excepting to point out that I do not wish the development of Ennore to take place at the cost of the development of other minor ports like Nagapattinam, Cuddalore and the other five or six ports that have been mentioned in our State. Ennore is to be developed only for the purpose of bringing coal to the Ennore Thermal Station and rightly speaking, this should be a part of the Electricity Board's Plan programme and should not be mixed with the Minor Ports programme and I am only worried that if 50 per cent of the available funds are diverted for the development of Ennore, it may be at the cost of Cuddalore, Nagapattinam and other minor ports. I would, therefore, request the Hon. Minister to look into this aspect so that his Department may not suffer from lack of funds for purchase of so many other requirements for Cuddalore—I will not go into details but steel barges are required. We can easily handle about 7 lakhs tons at Cuddalore if all these facilities are given.

Sir, I would like to mention one more matter which I feel we in Tamil Nadu have not paid sufficient attention to. There is a Seamen's Training School established in Calcutta, Vizag and in the Sourashtra

[Thiru A. R. Damodarau]

[1975 ஏப்ரல் 19]

Port of Naolakhi. This is a six months' course and many of those who aspire to enter the Seamen's training course from Tamil Nadu—with a tremendous coastline of 1,000 kilometres and with an equally large fishermen's population—as well as people who are very much interested in taking to the Merchant Navy as a career find it impossible to get admission into these training courses. I think if only the Tamil Nadu Government could request the Government of India to open such a training centre in a port like Cuddalore or Nagapattinam or even in Tuticorin, it would greatly benefit the sea-going population which habitate our coastal areas. Quite apart from this, it is a matter of considerable surprise that, in spite of the fact that Madras port is considered to be one of the major ports in India and perhaps even in the Far East, it is a matter of considerable regret that an institution like the Marine Engineering College where Naval Cadets are trained for Masters' and Chief Officers' degrees is not in existence in Madras and the only places that have it are Bombay, Calcutta and Cochin. Even in Madras we should have had a Marine Engineering course and probably we have not had our due share of these two schools or colleges only because the Tamil Nadu Government have so far not represented to the Government of India that these are essential for the development of maritime consciousness amongst the population of our State. I would take this occasion to request the Hon. Minister kindly to consider these requirements of our State and press upon the Government of India and insist upon them that either one of these two institutions should be opened in any one of the major ports or minor ports of Tamil Nadu.

Thank You.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவை வரவேற்றதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் இதுவரையில் மாநில நிதியில் சேர்க்கப்படாமல் தனியாக வைக்கப் பட்டிருந்த போர்ட் டிரஸ்ட் நிதி என்ற நிதி இனி மாநில நிதியோடு சேர்க்கப்பட்டு, இரு அவையிலும் அங்கீகாரம் பெறப்பட்டதற்குப் பிறகு செலவு செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். நீண்ட காலமாக இதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது சட்டமாக ஆக்குவதற்கு முடிவு செய்து இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது கடலூர் துறைமுகத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். கடலூர் துறைமுகத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்ட பணச் செலவு, அதனால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற கால விரயம் இரண்டையும் நான் ஒத்துக் கொள்ளுகின்றேன். சமீபத்தில் நான் கடலூருக்குச் சென்று வந்தேன். இங்கும் அதிகாரிகளைக் கூட்டி இதுபற்றிப் பேசினேன். வேலை இன்னும் முடியவில்லை, பாக்கியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வேலையை எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிக்க

சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட

முன்வடிவு எண் 5/1975)

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும் என்று நானும் அதிகாரிகளிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கான முயற்சி எடுத்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது, “சீமென் கோர்ஸ்” மற்றும் “மென் காலேஜ்” பற்றியும், இவைகள் தமிழ் நாட்டுக்குத் தேவை என்பதையும் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் அவற்றை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றித் தமிழக அரசு மத்திய அரசுடன் நிச்சயம் வலியுறுத்திக் கேட்கும் என்று உறுதி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எண்ணூரை துறைமுகமாக ஆக்குகின்ற நேரத்தில் கடலூரும், நாகப்பட்டினமும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று கவலை தெரிவித்தார்கள். நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படாது என்ற உறுதிமொழியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடலூர், நாகப்பட்டினம் மற்றும் சிறிய துறைமுகங்களையும் இன்னும் விரிவுபடுத்த முடியுமா என்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கடலூர் துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி குறைந்திருக்கின்றது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் “சேன்ட் பம்பு” வேலை செய்யாமல் இருந்ததுதான். இப்போது வேறு “சேன்ட் பம்புகள்” கொண்டு வந்து போட்டு, அவைகள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் அதில் ஏற்பட்ட சில இடைஞ்சல்களும் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன. ஆக, இவைகள் எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

[ப.உ. சண்முகம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1975) திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்”
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு இந்தியத் துறைமுகங்கள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1975) திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) தமிழ் நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1974).

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப் பட்ட தமிழ் நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.”
என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

இந்தச் சட்டவரையை முன்மொழிகையில், கடந்த மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் இந்த அரசு தொழுநோயால் அல்லலுறும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைப்பற்றி இம்மேலவை நன்கு அறியும் என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விழைகிறேன். 1971-ல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவன்று திரட்டிய நிதிகளிலிருந்து இத்தகைய 10 மறுவாழ்வு இல்லங்களை நிறுவுவதற்காக ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் செலவழித்துள்ளோம் இந்தத் துறையின் மூலம், என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதுபோன்ற இல்லங்கள் :

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், பரனூர்

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில், உளுந்தூர்பேட்டை

274-276ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 19] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

தர்மபுரி மாவட்டத்தில், பர்கூர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே, புதுக்கோட்டை.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், மல்லவாடி.

தஞ்சை மாவட்டத்தில், மனையேரிப்பட்டி.

மதுரை மாவட்டத்தில், புதுப்பட்டி.

கோவை மாவட்டத்தில், விண்ணப்பள்ளி.

சேலம் மாவட்டத்தில், தேவியாகுறிச்சி

தருமபுரி மாவட்டத்தில், செல்லியம்பட்டி என்பன.

இன்று இவ்வில்லங்கள் அனைத்திலும் சேர்ந்து ஆடவரும் பெண்டிருமாக ஏறத்தாழ மொத்தம் 3,400 பேர் உள்ளனர். இந்த மறுவாழ்வு இல்லங்களில் மருத்துவப் பணியாளர்கள், மருத்துவத் துணைப் பணியாளர்கள் எனைய நிர்வாகப் பணியாளர்கள் ஆகியோர் போதிய எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இல்லங்களில் உறைவோர்களுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சையும் அறுவைச் சிகிச்சையும் முழு அளவில் கொடுக்கப்படுவதோடு கூட, இவர்களுக்கு உணவு, உடை, ஆகியவையும் கொடுத்து வருகிறோம். இந்த இல்லங்களுக்காக ஆண்டு தோறும் ஆகும் தொடர்ச்சுச் செலவு சற்றேறக்குறைய ரூபாய் 40 இலட்சத்துக்கும் மேல் உள்ளது. இந்த இல்லங்களில் உறைவோர் அனைவரும் பெரும்பாலும் தாங்களாகவே இவற்றில் வந்து சேர்ந்துள்ளனர். ஆனால் பிச்சை எடுப்பதையே பெரிதும் விரும்பும் இவர்களில் சிலர் இந்த இல்லங்களை விட்டு வெளியேறியுள்ளனர். இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்க இதுவரையில் நாம் நீதிமன்றத்துக்குச் செல்லவில்லை. ஆனால், தாங்களாகவே, இந்த இல்லங்களில் வந்து சேராத மிகச் சிறுபான்மையினர் மீது பிச்சை எடுத்த லைத் தடுக்கும் பழைய சட்டம் அளித்துள்ள அதிகாரங்களோடு, இப்போது திருத்தச் சட்ட வரைவு நமக்கு அளிக்கக்கூடிய அதிகாரங்களையும் நாம் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கும். இப்போது நான் முன்மொழிகின்ற திருத்தச் சட்ட வரைவின் மிக முக்கிய விதித்துறை என்னவென்றால், தொழு நோயால் அல்லலுறும் பிச்சைக்காரர்களை கால வரம்பின்றி இந்த இல்லங்களில் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரங்களை மேற்கொள்ளும் விதித்துறைதான். குற்றவியல் நீதிபதி ஒருவரால் தண்டனை அளிக்கப்பட்ட பின்னரே இவ்வாறு காலவரம்பின்றி அவர் நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளப்படுவார். இவ்வாறு காலவரம்பின்றி நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளப்படுபவர்கள் மிகச் சிலராகவேயிருப்பினும் அரசு அத்தகைய அதிகாரங்களை மேற்கொள்ளுவதனால் ஒரு பக்கம் சமுதாயத்திற்கும், மறுபக்கம் அத்தொழுநோயாளிகளுக்குமே தனது கடமையை நிறைவேற்றும் பொறுப்பினை ஏற்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு காலவரம்பின்றி நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளப்படும் ஒருவர் பூரண குணம் அடைந்தவுடனும், மற்றும் அத்தகைய பிச்சைக்காரர்க்கு இடவசதி அளித்தல், உணவு அளித்தல் அவருக்கு மருத்துவச் சிகிச்சை அளித்தல் ஆகியவற்றை பொதுமக்களில் ஒருவரோ அல்லது அப்பிச்சைக்காரரின் ஓர்

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

[1975 ஏப்ரல் 19]

உறவினரோ தாமே ஏற்றுக் கொள்வதாக உறுதியளித்தாலும், அப் பிச்சைக்காரர் நிச்சயமாக இந்த இல்லத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்— என்கிற அளவில் இத்திருத்தச் சட்டவரைவில் இயற்றப்பட்டுள்ள விதத்தை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, தாங்களாகவே இந்த இடங்களில் சேர முன்வராத தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்களின் மீது சற்றுக் கண்டிப்பாகவே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள நாம் கருதினாலும், அதே சமயத்தில் அவர்கள் மீது பரிவு காட்டவும் நாம் தயங்கவில்லை என்பதை இந்த சட்டத்திருத்தம் எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன். ஆகவே, தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் முழுமையான மறுவாழ்வு பெறுகிற வரையில் அவர்களை இச்சிறப்பு இல்லங்களில் கால வரம்பின்றி நிறுத்தி வைத்துக் கொள்வதற்கு 1945 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பிச்சை எடுத்தல் தடுப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்றும், தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்டுள்ள சிறுவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட, அச்சட்டத்தில் இதைப் போன்ற ஒரு விதித்துறையை இயற்றவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன முடிவுகளுக்குச் செயல்வடிவம் அளிப்பதே இச்சட்ட வரைவின் நோக்கமாகும் என்பதை எடுத்துக்கூறி இப்பிரேரணையை இம் மாமன்றம் ஏற்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 48/1974) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

(பிற்பகல் 5:00)

*திரு. கே. ராஜாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, அண்மையில் நமது மாநில பொதுக் கணக்குக் குழு ஆய்வின்போது, இம்மாதிரி நடைபெற்று வருகின்ற பிச்சை எடுப்போர் புனர் வாழ்வு இல்லத்தைப் பார்த்தோம். செங்கற்பட்டுக்கு பக்கத்திலே பரனூரில் இருக்கும் விடுதிகளைப் நாங்கள் போய்ப் பார்த்தோம். அங்கு விசாரித்ததில், சொல்லாமல் கொள்ளாமல் சிலர் சில நாட்கள் ஆனவுடனேயே தப்பி ஓடிப்போய் விடுகிறார்கள் என்று தகவல் சொன்னார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். ஏனெனில் அங்கே மருந்துகள் கொடுத்து, கட்டுகள் போடுவதுடன், அவசியமானால் சஸ்திர சிகிச்சைகள் கூட செய்கிறார்கள், மற்றும் எல்லாவிதமான உதவிகளும் செய்கிறார்கள். ஆடை கூட கொடுக்கிறார்கள். நல்ல உணவு போடுகிறார்கள். இவ்வளவு இருந்தும், அவர்கள் ஏன் அதை விட்டுத் தப்பி ஓடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அந்த இல்லத்தை விட்டு அவர்கள் ஓடுவதற்கு

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அவர்கள் மனதில் எது தூண்டுதலாக இருக்கின்றது? பிச்சை எடுப்பதைத்தான் முக்கியமாகக் கொண்டு ஓடுகின்றார்கள். ஓடுகின்ற காரணம் வேறு என்ன என்று பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்களுக்கு அதுதான் முக்கியமாகத் தெரிகின்றது. (சிரிப்பு).

திரு. கே. ராஜாராம் : அதைப்பற்றி நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. சற்றிலும் ஒரு மதிற் கட்டி, அதை ஒரு ஜெயில் மாதிரி ஆக்க வைக்க முடியாது. நல்ல நிலைமையிலே அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். அப்படி இருந்தும், இந்தக் குறைக்கு என்ன காரணம் என்பதைப்பற்றி சைக்கலாஜிகல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் என்று சொல்லுகின்றார்களே, அவர்கள் யோசித்து ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இதற்கு என்ன வழி செய்யலாம்? அவர்கள் வெளியில் ஓடிப்போகாமல் இருப்பதற்கு, அவர்களை தடைப்படுத்துவதற்கு ஒரு வழி கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அவ்வளவு சௌகரியங்கள் அவர்களுக்கு அங்கே செய்யப்படுகின்றன. அப்படி இருந்தும், அவர்கள் தப்பி ஓடுவதற்கு என்ன காரணம் என்று என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும், அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

தொழு நோய் வந்தவர்கள் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களைப் பிடித்து மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு முன்னால் கொண்டுபோய் கோர்ட்டில் நிறுத்துவது என்பதையும் அரசாங்கம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கோர்ட்டிலே கொண்டுபோய் அவர்களை, ஏதோ திருட்டு அல்லது கிரிமினல் குற்றம் செய்தவர்களைப் போன்று, நிறுத்துவது அவசியம்தானா? அதற்கு வேறு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும். தொழு நோய்க்காரன் அந்த நோய் காரணமாக பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு பிச்சை எடுக்கின்றான். நாமும் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். இதைப் பற்றியும் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுடைய இல்லங்களிலோ, கலெக்டர் அல்லது டெபுடி கலெக்டர் அவர்கள் வீட்டுக்கோ கொண்டு போய், அவர்கள் பார்த்து உத்தரவு போட்டால் போதாதா என்று பார்க்க வேண்டும். பைத்தியம் பிடித்தவர்களை அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போய் நிறுத்துவதில்லை. பைத்தியம் பிடித்தவர்களை பைத்தியக் கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தால், கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போவதைவிட, கலெக்டருடைய இல்லத்திற்குத் தான் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் நேராகப் பார்த்து, எண்டார்ஸ் பண்ணி, ஒரு அத்தரட்சி கொடுத்து விடுகிறார்கள். பிறகு பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அது மாதிரி இதற்கும் ஏதாவது செய்தால், நல்லதாக இருக்கும். அவர்களைக் கொண்டுபோய்க் கோர்ட்டில் நிறுத்துவது என்ற ஒரு புரவிஷன் இந்த பில்லிலே செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். அவர்களும் நாம் என்ன திருடினோமா அல்லது என்ன கிரிமினல் குற்றம்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

செய்தோமா, பிச்சை எடுப்பது என்ன ஒரு பெரிய குற்றமா, இல்லாமையால் தானே பிச்சை எடுக்கிறேன், என்னை ஏன் இப்படிச் செய்கின்றார்கள் என்று அவர்கள் மனதிலே இயற்கையிலேயே ஒரு எண்ணம் தோன்றும். ஆக அப்படி எல்லாம் இல்லாமல், இந்த புரவிஷனை எடுத்துவிட்டு, அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோய் நிறுத்தாமல், வீட்டில் கொண்டு போய் ஒரு அத்தாட்சி அவரிடம் பெற்று, பிறகு இந்த மாதிரி இல்லங்களுக்கு அனுப்புவது என்பது போதாதா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் அம்மாதிரி ஒரு நல்ல முடிவைச் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கின்ற வகையில் கருத்துத் தெரிவித்து ஒரு சிறு திருத்தம் வேண்டும் என்ற அளவில் இங்கே எடுத்துப் பேசியிருக்கின்றார்கள். நாம் இப்போது புதிதாக இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வரவில்லை என்பதை நமது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தெருவிலே பிச்சை எடுக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டால், ஒரு நீதித் துறைத் தலைவர், நீதிபதி முன், காவல் துறையினர் அப்படிப் பிச்சை எடுப்பவரின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, நீதிமன்றத்துக்குக் கொண்டு சென்றால், 3 ஆண்டுகளுக்கு மேற்படாமல் சிறைத் தண்டனை வழங்கலாம் என்று இப்போது ஒரு சட்டம் அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியது போல, பிச்சை தானே எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது இந்தப் பெரிய குற்றத்தை நாம் ஏன் சுமத்தி அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கி, சிறைக்குக் கொண்டு செல்லவேண்டும் என்பதனாலேயும், அரசு, இப்படி நோயுற்று நோய் காரணமாக நலிந்து, சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அளவில் இவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயும், இவர்களுடைய மனப் புண்ணையும், புறமே தோன்றுகின்ற நோயையும் போக்குவதற்காகவும், அவர்களுடைய நிலைமையை மாற்றுவதற்காகவும் இந்த இல்லங்கள் அவர்களுக்கு உறைவிடமாக இருக்கின்றன. அந்த மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்கு அவர்களாகவே வரவேண்டும். அப்படி வருகை தந்து பலன் பெறுவதற்கான இந்தப் புனர் வாழ்வுத் திட்டத்தினை அவர்கள் ஏற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி இது. இந்தத் திட்டத்தில் பெருமளவுக்கு வெற்றி கிட்டியிருக்கின்றது என்று எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன். யாரோ ஒரு சிலர் வருகிறார்கள், இடையிலே செல்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் உள்ளே இருக்கின்ற நேரத்திலே வசதி குறைவு காரணமாக செல்லவில்லை என்பதையும் தொல்லைகள் காரணமாக செல்லவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்டுப்பாடின்றி, கண்டபடி நேரம், காலம் அறியாமல் சற்றித் திரிந்து கொண்டிருப்பவர்களை முறைப்படுத்தி, நெறிப்படுத்தி ஓரிடத்தில் குடியமர்த்துவது போல அமர்த்தி, உரிய காலத்தில் அறுசுவை உணவு கொடுத்து, அவர்களுடைய உடலிலே இருக்கின்ற நோய் நீங்குவதற்காக நல்ல அருமையான மருந்திட்டு, அந்தப் புண்ணை ஆற்றுகின்ற பெரும்பளுவை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. என்றாலும்கூட, எப்படி

1975 ஏப்ரல் 19] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

ஒரு குழந்தை, அதற்கு இருக்கின்ற நோயைக் குணப்படுத்த தாய் கசப்புள்ள மருந்து தருவதற்கு முற்படுகின்றபோது, வாந்தி எடுக்கிறதோ, மருந்தை ஏற்பதிலிருந்து எப்படித் தப்பி ஓடுகின்றதோ, அந்த மாதிரி அவர்கள் மனநிலையிலே இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் வெளியிலே சென்று கட்டுக்கடங்காமல் திரியலாம் என்ற உணர்விலே உந்தப்பட்டு சென்று விடுகிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன். உண்மையாகவே இந்தத் திருத்தம் ஒரு சமுதாய பாதுகாப்பிற்காகவும் அடித்தளத்திலே நோயுற்று இருப்பவர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிப்பதற்காகவும், கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இவர்களை வாழ வைக்கவேண்டும் என்று நெறி காக்கின்ற தன்மையிலே, நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களுடைய 51-வது நாள் பிறந்த நாள் விழாவின்போது, அறிவிக்கப்பட்ட மறுவாழ்வு இல்லம், அங்கே கட்டப்பட்டு, அதைச் செயல்படுத்தி வருகின்ற முறைகளை நிறைவு செய்வதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மீது உள்ள கடுமை காரணமாக இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் வணக்கத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகின்றேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி, நீதிபதிகள் தீர்ப்பு வழங்குவதில்லை. எவ்வளவு பெரு நோய்க்காரராக இருந்தாலும், 3 ஆண்டு தண்டனை என்று இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு 6 திங்கள் அல்லது 9 திங்கள் அல்லது ஓராண்டு என்று தண்டனை கொடுத்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மருத்துவ சிகிச்சை பெற்று நலன்பெற்று வரவேண்டிய அவர்கள் தண்டனைக் காலம் முடிந்த உடனேயே செல்வது தடுப்பதற்குரிய ஒன்று. அதைத் தடுப்பதற்குரிய அதிகாரம் நம்மிடத்தில் இல்லை. அவர்கள் பூரண நலம் அடைய வேண்டும், நோய் முற்றிலும் முற்றுப் பெற வேண்டும், முழு மனிதனாக அவர்களை வெளியே அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்ற தூய எண்ணத்தினால்தான், இந்தச் சட்ட முன் வடிவை அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே நித்தம் நித்தம் சீழும், சகுதியும், கண்ணீருமாக கசந்து கொண்டு அவர்கள் படுகின்ற துன்பத்தை நம்மைப் போன்ற சமுதாய உணர்வு உள்ளவர்கள் எல்லாம் போக்கி, இந்த நாட்டில் ஏற்பது இகழ்ச்சி என்ற பொண்ணை கொள்கைக்கு உரை தேடுகின்ற தன்மைக்கு அவர்களை ஆளாக்கி விடாமல், நாட்டில் அத்துனை பேரும் சோறு கிடைக்கப்பெற்று நிம்மதியான வாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற புனிதமான எண்ணத்தால் உந்தப் பெற்று, இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறி, இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண், 48/1974)

[1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. கே. ராஜாராம் : கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோகாமல் மாஜிஸ்ட்ரி ரேட்டினுடைய வீட்டிலே வைத்தே இதைப் பண்ணக்கூடாதா? கோர்ட்டிலே போய் நிறுத்த வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இந்த முறை ஏற்கெனவே இருப்பதுதான். புதிதாகக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோய் நிறுத்துவதற்கான திருத்தமல்ல இந்தச் சட்டத் திருத்தம். ஏற்கெனவே கோர்ட்டுக்கு முன்னாலே கொண்டு போகலாமென்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. நீண்ட காலம் வைத்துக் கொள்வதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்திலே அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 8 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந் தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1974) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்”. என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பிச்சையெடுத்தல் தடுப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 19]

(3) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

பழத் தோட்டங்கள், தோப்புகள், பாக்கு மரத் தோட்டங்கள், விறகு மரங்கள் வளர்ப்பதற்கென்றே பயன்படுத்தப்படும் நிலங்கள் ஆகியவற்றிற்கு தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 58/1961) விதித் துறைகளிலிருந்து விலக்களிக்க மேற்படி சட்டத்தின் 73 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (vii), (viii) பகுதிகள் வகை செய்கின்றன. அந்த நிலங்கள், அந்தந்த நேர்விற்கேற்ப, பழத் தோட்டங்களாகவோ, பாக்கு மரத் தோட்டங்களாகவோ தொடர்ந்து இருக்கும்வரை, அல்லது விறகு மரங்கள் வளர்ப்பதற்கென்றே பயன்படுத்தப்படும் நிலங்களாகத் தொடர்ந்து இருக்கும்வரை மட்டும்தான் அத்தகைய நிலங்களுக்கு விலக்களிக்கப்படலாம் என்று மேற்படி பகுதிகளைச் சேர்ந்த வரம்பு நிபந்தனைகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய நிலங்களை நில உரிமையாளர்கள் வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தாதவாறு தடை செய்வதே இந்த வரம்பு நிபந்தனைகளின் நோக்கமாகும். ஆனால் மேற்படி 73 ஆவது பிரிவின் (vi) பகுதியின்கீழ் விலக்களிக்கப்பட்ட மலைத் தோட்டங்கள் குறித்து இத்தகைய வரையறைகள் எதுவும் இல்லை. மலைத் தோட்டங்களுக்கு முதலில் விலக்கு பெற்று, அவ்வாறு விலக்களிக்கப்பட்ட நிலங்களைப் பின்னர் பிற காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த நில உரிமையாளர்களுக்கு மனப்பான்மையைத் தடுக்க, (vii), (viii) பகுதிகளின்கீழ் உள்ளதைப் போன்று வரம்பு நிபந்தனையை மேற்படி சட்டத்தின் 73 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (vi) பகுதியில் சேர்க்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுக்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க மேற்படி சட்ட வரைவு விழைகிறது. எனவே இந்த சட்ட வரையை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம்மன்றத்தினைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

@ 276-277-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

244 தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975)

[1975 ஏப்ரல் 19]

* திரு. கே. ராஜாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, முதலில் ஒவ்வொரு வரும் 30 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாமென்று உச்ச வரம்பு வந்த பொழுது, இம்மாதிரி தோப்புகள், துரவுகள், பாக்குத் தோப்புகள் இன்னும் விறகுக்கு வேண்டி பயிரிடப்படும் சவுக்கு மரத் தோப்புகள் போன்றவைகளை எல்லாம் இந்த உச்சவரம்பு மொத்த ஏக்கர்களில் சேர்க்கக் கூடாது, இதற்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற மிக நல்ல எண்ணத்துடன், அப்பொழுதிருந்த பேரவையும் மேலவையும் ஏகமனதாக சட்டத்தை நிறைவேற்றி, இந்த விதி விலக்கைக் கொடுத்திருந்தன. எந்தச் சட்டத்தையும் அமுல்படுத்தும் பொழுதுதான், அதிலுள்ள குறைபாடுகள் நமக்குத் தெரியும். இப்பொழுது சில பேர் மாந்தோப்பு போன்றவை களுக்காக விடப்பட்டிருந்த தோப்புகளை அழித்துவிட்டு, நெற்பயிர் போன்ற பயிர் விளைவிக்கும் வேறு விவசாய நிலங்களாக அவைகளை உபயோகப் படுத்த ஆரம்பித்து பிறகும், ஏற்கெனவே அவை உச்ச வரம்புக்கு அப்பாற் பட்ட நிலங்களாக இருப்பதால், அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு இது ஒரு வழி போன்று ஆகிவிட்டது. அதைத் தடுப்பதற்காக இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்ற முறையில் நான் இதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் சவுக்குத் தோப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், அதை வெட்டினால், மீண்டும் ஒரு வருஷம் அல்லது $1\frac{1}{2}$ வருஷம் கழித்த பிறகுதான் சவுக்கு வைக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே அந்த இடைக் காலத்தில் தோப்பை விட்டு விட்டு சும்மா இருக்கிறதே, இதை என் உச்ச வரம்பிலிருந்து கழிக்கக் கூடாது என்று வரக்கூடாது. மற்ற தோப்புகளைப் போல் அல்ல இது. இந்த சவுக்குத் தோப்பு விறகுக்காக வைக்கப்படும் தோப்பு, வெட்டினால் உடனே நட முடியாது, கொஞ்சம் காலம் கழித்துத்தான்—ஒரு வருஷம், ஒன்றரை வருஷம் கழித்துத்தான்—அதை நடுவார்கள். அம்மாதிரி விவ சாயிகள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில்தான் மிக அதிகம்; மற்ற மாவட்டங்களிலும் கொஞ்சம் இருக்கலாம். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் கடற்கரை ஓரமாகச் சென்றால், அந்தப் பகுதியில் எங்கே பார்த்தாலும் சவுக்கு மரத் தோப்புகளைத்தான் காண முடியும்—காரணம் கடல் மணல் பிரதேசமாக இருப்பது. அது சென்னை நகரின் ஒரு பெரிய சுமையைக் குறைப்பதாயிருக்கிறது.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்ன சவுக்கு மரம் மாதிரி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் விறகுக்குப் பயன்படும் உடை மரமும் வெட்டின உடனே நட முடியாது. ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கழித்துத்தான் அதை உற்பத்தி பண்ண முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நண்பர் திரு. ஆதித்தன் அவர்கள் எழுந்தவுடன், அவர் கவனமெல்லாம் பனைத் தோப்பிலே இருக்கும், அதைப்பற்றித்தான் சொல்ல எழுந்திருக்கிறார் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லா பூராவிலுமே பனைத் தோப்புகளைக் காணலாம். பனைத் தோப்பும் இதில்

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு 245
உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 13/1975)

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

உட்பட்டதுதான். பனைமரத்தையும் வெட்டினால், உடனே மறுபடியும் வைக்க முடியாது. ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கழித்துத்தான் வைக்க இயலும். ஆகவே அரசு (ஸ்லஸ்) விதிகள் போடும்பொழுது—பனந்தோப்பு, உடைமரத் தோப்பு, கருவேலம் தோப்பு, ரப்பர் பிளாண்டேசன் போன்ற பியூவல் மரங்களை எல்லாம் கொஞ்சம் இடைவெளி விட்டுத்தான் நடுவார்கள்—இதையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒன்று மட்டும் நான் சொல்கிறேன். அவர்கள் அதை மாற்றி வேறு நிலமாக ஆக்கக் கூடாது. தோப்பாகவே அதை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமேயொழிய தரிசாக இருக்கிறது, ஆகையினால் உச்சவரம்பிலிருந்து அதை எடுத்து விடுவோம் என்று எடுத்துவிடக் கூடாது. இரண்டு வருஷம் இடைவெளியாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

மாண்புமிகு திரு. அ.பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த வரைவினை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் வரவேற்று சப்பப்படி சில உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். பொதுவாக தமிழ்நாட்டிலே உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பல்வேறு இனங்களுக்கு இப்போது அந்த விலக்குகளை எடுத்திருக்கிறோம். உதாரணமாக, கரும்பு பயிரிடுவதற்கு விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருந்தது. இப்போது கரும்புத் தோட்டங்களுக்கான அந்த விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டு, ஆளுரன் சர்க்கரை ஆலைகள் போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்த அந்த நிலங்களையெல்லாம்கூட அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இதிலே உள்ள சிக்கல், நாம் ஏற்கெனவே மேய்ச்சல் தரைக்கு விலக்கு அளித்திருந்தோம். மதிப்பிற்குரிய மன்றாடியார், நெய்க்காரப் பட்டி ஜமீன்தார் போன்றவர்கள் எல்லாம் நீதிமன்றங்களை அணுகி, மேய்ச்சல் தரை, புல் தரை என்று இருந்தாலும், அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் வாதாடியது, அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுவது வைக்கோல்தான். ஆகவே நெல் பயிரிட்டாலும், அதுவும் மேய்ச்சல் தரையைச் சேர்ந்ததுதான் என்று வாதிட்டார்கள். விதிலிலக்கை ரத்து செய்தது செல்லாது, எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அந்த விதிலிலக்கின்கீழ் நாங்கள் நெல் பயிரிட்டாலும், காரணம் வைக்கோலும் மாட்டுக்குத்தான் பயன்படுகிறது என்பதெல்லாம் வாதாடினார்கள். ஆனால் இறுதியில் அவர்களுடைய வாதம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்று தீர்ப்பினை வழங்கி விட்டார்கள். இப்போது ஒரு ஆண்டு இரண்டு ஆண்டுகள் என்று கொடுத்தால், அதற்கு “சுழற் பயிர் முறை” என்று வந்துவிடும். ஏனென்றால், மாற்றுப் பயிர் செய்கிறோம் என்று வந்துவிடும். நன்றாக இருந்தால் அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்துகூட 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளுக்கும் பயிர் செய்ய வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடும். அடிக்கட்டை வெட்டுவதற்கு ஒரு ஆண்டுக்கு மேலே ஆகும் என்பது எப்படி என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தால், அடிக்கட்டை வெட்டிய அடுத்த ஆண்டே போட்டால்கூடப் பரவாயில்லை. தரிசாகக் கிடந்தால்கூட,

246 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975)

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். ஆனால் தரிசாகக் கிடக்கிறதே, இந்த நெருக்கடி யான நேரத்தில் ஏதாவது உற்பத்தி செய்யலாம் என்று அவர்கள் வந்தால், அதுவும் அவ்வளவாகச் சரியாக இருக்காது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அவர்கள் சொன்னதையும் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, தக்க நேரத்தில் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இப்போது இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அப்படியே நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஒரு சின்ன சந்தேகம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர் களும் பேசியாகிவிட்டது. அமைச்சர் அவர்களும் பதிலளித்தாகி விட்டது. இதற்குப் பிறகு சந்தேகம் என்றால்.....

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவரவர்களே, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலிப் பகுதிகளில் கடற்கரையோரங்கள் மைல் கணக்கில் பாலை வனம்போல இருக்கின்றது. வெறும் மணற்காடாக இருக்கின்றது. எவ் ளவு பணத்தைக் கொட்டி அந்தப் பகுதிகளைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றாலும், பத்தாண்டு அல்லது இருபதாண்டு காலம் ஆகக் கூடும். எனவே அதற்கும் ஒரு விதி விலக்கினை அரசு தருமா என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லவில்லை.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டு தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண் டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன் வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு 247 உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1975)

1975 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 13/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 13/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.”

(4) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 14/1975).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன் வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 14/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகின்றேன்.

தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 38/1961) 1961 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 29 ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது. அது மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குச் செயலில் இருந்தது. பின்னர் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களின் வாயிலாக அவ்வப்போது இச்சட்டத்தின் செல் திறன் நீட்டிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல்) சட்டத்தின் மூலம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1971) மேற்படி சட்டத்தின்

@ 277-278 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV-ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

248 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் வெளியேற்றப்
படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 14/1975)

[திரு .அ .பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

செல்திறன் கால அளவு மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குக் கடைசியாக நீட்டிக்
கப்பட்டது. மேற்சொன்ன மூன்றாண்டுக் கால அளவு 1973 நவம்பர்
28 ஆம் நாளன்று முடிவடைந்தது.

குடியிருப்பு ஒன்றை அனுபோகத்தில் வைத்துள்ள ஒருவர் இச்சட்டத்தில்
வகை செய்யப்பட்டுள்ளதைத் தவிர மற்றபடி, அத்தகைய குடியிருப்பி
லிருந்து 1961 ஆம் ஆண்டு 38-வது சட்டத்தின் கீழ் வெளியேற்றப்படுவதி
னின்றும் அவருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய குடி
யிருப்பு குறித்த 1971 ஜூன் 19 ஆம் நாளன்று குத்தகைக்காரராக
அல்லது உரிமைதாரராக இருந்த உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர்
ஒருவருக்கு தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள்
(உடமை உரிமை வழங்கல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 40/1971)
உடைமை உரிமை வழங்குகின்றது. தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு
38 வது சட்டம் 1973 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 28 ஆம் தேதிக்குப்
பின்னரும் செல்திறன் பெறும் வகையில் நீட்டிக்கப்பட்டாலொழிய, 1971,
ஜூன் 19-ஆம் நாளுக்குப் பிறகு குடியிருப்பு ஒன்றை அனுபோகத்தில்
வைத்துள்ள உழவர்களும், உழவுத் தொழிலாளர்களும், தமிழ் நாடு
1971 ஆம் ஆண்டு 40 வது சட்டம் நீட்டிக்கப்படாத பகுதிகளில் உள்ள
குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்களும், அத்தகைய குடியிருப்பிலிருந்து வெளி
யேற்றப்படுவதற்கு எதிராகப் பாதுகாப்புப் பெற மாட்டார்கள். எனவே,
தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளி
யேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) சட்டத்தை 1973 ஆம் ஆண்டு நவம்
பர் மாதம் 29 ஆம் நாளிலிருந்தே செயல்படும் வகையில் அதை
நிலையான சட்டமாக மீண்டும் இயற்றுவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.
மேற்சொன்ன முடிவுகளுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க இச்சட்ட முன்
வடிவு விழைகிறது.

இதை ஏற்குமாறு இம்மேலவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம். தலைவர்)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்): முன்மொழியப்
பட்ட தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975
ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும்
பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்
வடிவு எண் 14/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இக்குடியிருப்பு
அனுபோகதாரர்கள் சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இரண்டொரு கருத்
துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் வெளியேற்றப் 249
படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 14/1975)

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஜி. சுவிமிநாதன்]

இது விஷயத்தில் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பலர் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செல்லுவதற்கு முக்கிய காரணம், இப்படி குடியிருப்புதாரர்களாக இருப்பவர்கள், யார் அந்த நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் ஆவது என்பதைப் பற்றி மூலச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மூலச் சட்டத்தில் குடியிருப்பவர்கள், குத்தகைதாரர்களாகவோ அல்லது அவர்களே நில உடமையாளர்களாகவோ அல்லது அவர்களே நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கின்றவர்களாகவோ இருந்தால், அவர்கள் குடியிருப்புதாரர்களாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் உண்மையில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது பேர் உண்மையாகவே சாகுபடியாளர்களாகவோ குத்தகைதாரர்களாகவோ இருந்து, அவர்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளைச் சொந்தமாக ஆக்கிக் கொள்ளுகின்றார்கள். அப்படிச் செய்யும் போது, அதற்காக சொந்தக்காரர்களுக்கு “காம்பென்ஸேஷன்” மிகவும் குறைவான அளவில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் நியாயம் என்று ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இதிலே பலர் குடியிருப்புதாரர்களாக இருப்பதால், குத்தகைதாரர்களாக இருக்காமல் குடியிருப்புதாரர்களாக இருந்து, நகரங்களுக்கு அருகாமையில் உள்ள சில பகுதிகளில் குடியிருப்புகள் அமைந்து விடுகின்றன. உதாரணமாக நன்னிலத்திற்குப் பக்கத்தில் இந்த மாதிரிப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. குடந்தைக்குப் பக்கத்திலும் இப்படிச் சில பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே உண்மையாகவே வசதி படைத்தவர்களாக இருப்பவர்கள்கூட விற்பனை வரி கட்டுகின்றவர்கள், வருமானவரி கட்டுகின்றவர்கள், சென்னை யில் இருந்துகொண்டிருப்பவர்கள்—இவர்களெல்லாம் இருக்கும் நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அங்கே ஒரு குழி நிலம் 100 ரூபாய் என்ற அளவில் உள்ள நிலங்கள் கூட குடியிருப்புதாரர்களிடம் மாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் இதுபற்றி உயர் நீதி மன்றத்தில் “ரிட்” போட்டு, நீதி மன்றத்திலும் இந்தச் சட்டத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லி, அரசாங்கம் இதைத் திருத்துவதற்கு ஏதாவது செய்யுமா என்று கேட்டதாகவும் நான் அறிகிறேன். ஆகவே மூலச் சட்டத்திலுள்ள இந்தக் குறைபாடுகளை மாற்றுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட தாக்கீதுகள் எதுவும் இங்கே வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவதைப்போல, சில இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் இருக்கின்றன. ஒரு சில பகுதிகளிலே நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சிலருக்கு இனமாகக்கூட கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்றும் தெரிகிறது. ஆனால் ஒரு சில இடங்களிலே குடியில்லாதவர்களுக்கு எப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று கேட்டுத்தான் நீதி மன்றங்களுக்கு முன்னால் வந்திருக்கின்றது. நீதி மன்றத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு வந்தால், இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசாங்கம் தயங்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

250 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் வெளியேற்றப்
படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 14/1975)

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

எனவே இந்தச் சட்டவரையை ஏற்றுக்கொண்டு, சட்டமாக நிறைவேற்றித் தரும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்) : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்) : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1975 ஏப்ரல் 19]

[பிற்பகல் 5-30]

(5) 1975-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

1921 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 3/1922) ஏனையவற்றிற்கிடையே தமக்கு குத்தகைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள நிலத்தின்மீது கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டிக்கொண்டுள்ளவரும், தமக்கெதிரான வெளியேற்று நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளவருமான குத்தகைதாரர் ஒருவர் அந்த நிலம் முழுவதும் அல்லது அதில் ஒரு பகுதி தமக்கு விற்பனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுமாறு நீதிமன்றத்திடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளும் உரிமையை அவருக்கு வழங்குகிறது. இச்சட்டம் தற்போதுள்ள நிலையில் சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திடம் நிலைபெற்றுள்ள மற்றும் அதனால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலங்களின் குத்தகைகளுக்குப் பொருந்துகிறது. குத்தகைதாரர் ஒருவருக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்தை அவருக்கே விற்பனை செய்யுமாறு நிலச் சொந்தக்காரர் ஒருவர் கட்டாயப்படுத்தப்படலாம் என்று கூறுகின்ற மேற்சொன்ன சட்டத்தின் விதித்துறைகள் சென்னை துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்தின் நலன்களுக்கு உகந்ததாயிராது என்று கருதப்படுகிறது. மேலும் சென்னை துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திடம் நிலைபெற்றுள்ள மற்றும் அதனால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள மனைகளும் நிலத் துண்டுகளும் அதனிடமிருந்து வணிக நோக்குடையவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு அனுமதிப்பது விரும்பத்தக்கதன்று. எனவே சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திடம் நிலைபெற்றுள்ள அல்லது அதனால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலங்களின் குத்தகைகளுக்கு அச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் வகையில் அச்சட்டத்தைத் திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பிரேரணையை இம் மேலவை ஏற்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

@ 278-279 ம் பக்கங்களில் இணைப்பு V-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள்
பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974)

[1975 ஏப்ரல் 19]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்): அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”
தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன் வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமன்றம் முறை நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்): அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ம் ஆண்டு, சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(6) தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975).

The Hon. THIRU S. J. SADIQ PASHA: Mr. Vice-Chairman, Sir, I beg to move—

“That the Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Bill, 1975 (L. A. Bill No. 16 of 1975), @ as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

@ 279-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு VI ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 19]

[Thiru S. J. Sadiq Pasha]

Every licensee has to pay to the State Government a duty calculated at the rate of 3 paise per unit of the energy sold by him at a price exceeding 18 paise per unit. The tariff rates for bulk supply of electrical energy to licensees were revised by the Tamil Nadu Electricity Board with effect from 5th November 1972. Consequently some of the licensees have increased their tariff rates to various classes of consumers in their areas, namely, L. T. Power load and street lighting in order to recoup the additional payments they have to make to the Tamil Nadu Electricity Board for purchase of electrical energy. The rates proposed by the licensees have become dutiable in certain categories as these rates have exceeded the present dutiable limit. The supplies which hitherto had not attracted the provisions of the Tamil Nadu Electricity Duty Act have now come within the purview of the Act. The Government have therefore decided to raise the dutiable limit from 18 paise to 20 paise with effect from the said date. We propose to give retrospective effect to the amendment from 5th November 1972, the date from which the Electricity Board has revised the tariff rates. I request the House to accept the motion.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்) : முன் மொழியப் பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 16/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Chairman, I am greatly disturbed by this Government wanting to deprive the former licensees of their just dues through what looks like a very innocent Bill. First and foremost, any effort to give retrospective effect to a financial provision amounts to a very immoral act. It is very wrong for the Government to try to deprive the small shareholders in the licensee-companies of their dues by quietly asking them to give a further 2 paise of what they have collected by way of energy bills in the holy name of Electricity Duty from 1972 onwards. The giving of retrospective effect is intended deliberately—I use the word ‘deliberately’—to deprive the Companies of their moneys. Number one: out of the profits earned by the Electricity Companies long ago, they have paid income-tax on the basis of what they had collected. Number two: they have distributed dividends to the shareholders onwards from 1972 out of the profits ascertained on the basis of tariff which was then current. To say that they should give a further 2 paise as duty onwards from 1972 is the strangest form of accounting I have come across. I am really astonished that the Government should go to this extent

[1975 ஏப்ரல் 19]

The Hon. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The limit is raised from 18 paise to 20 paise.

(பிற்பகல் 5:40)

THIRU S. NARAYANASWAMY: That is right and it is raised only by two paise. The ostensible reason for doing this is that they went on increasing the tariff. The reason why they increased the tariff was the Electricity Board went on increasing the bulk supply rates. This was the reason for it. In turn they raised the tariff. That is why the Government wanted to do it from 1972 onwards. The Government want to deprive them of a further 2 paise now. The amount involved may look very small because it is only 2 paise. But in the aggregate on the basis of 2 paise per unit, it will not be so small. 2 paise per unit was the rate of tariff on which electricity was supplied to the Madras Aluminium Company—the whole tariff was itself 2 paise—I want you to remember this. Such a rate was applicable to the Heavy Engineering Industries and those which are electricity-intensive. To take 2 paise out of the kitty of the licensees is not correct. Where are the licensees to-day? They have surrendered and they have handed over the Companies and all these undertakings have become a part of the Tamil Nadu Electricity Board. Where are the licensees today? The licensees are mentioned as if they are in existence today. The idea is that 2 paise is taken out of kitty, a book entry is made in favour of the Government so that the Government could relieve themselves of the obligation to pay compensation to them. I am afraid that this is what I regard as an extremely sinister move. I want you to remember one thing. These licensees are not rich people. The licensees are public companies in which small people are holding 1,000, 2,000 and 500 rupees worth of shares and they are looking for compensation. They have been deprived for the last two years of the very dividends because they are taken over. They have been deprived of the compensation also. Because it was promised that the compensation would be paid within 3 or 4 months, or at any rate the bulk of the compensation would be paid within 3 or 4 months, and since that was the undertaking given privately, the licensees abstained from insisting on having a clause for time-limit incorporated in the Acquisition Bill. I think it is playing very unfair to them, first to deprive them indefinitely of the compensation and secondly, to have gone into a new type of accounting, saying that they have made *mala fide* expenditure and going on raising debits against these companies to the point where they will get no compensation. I know no compensation will be payable on the basis of the new accounting, after taking over assets worth crores of rupees at to-day's value—crores of rupees. Having done this, the Government want to

1975 ஏப்ரல் 19]

[Thiru S. Narayanaswamy]

deprive them of a further amount by this Bill. The Statement of Objects and Reasons seems very innocuous and it will take everybody unawares. But the fact is that it is intended to deprive the poor shareholders of the money due to them. It is wholly unfair and I think the Government ought to adopt better methods of raising revenue or avoiding paying compensation than that which has been resorted to today by a most objectionable method—I repeat, Sir—a most objectionable method, of giving retrospective effect to the financial provision onwards from 1972. The Government can do this. Why from 1972? The Government can go back to 1955 which was the period of the last Act and the whole of it—2 paise or 3 paise—which is the difference between the duty levied and leviable—can be debited to them, so that nothing will be payable as compensation and the Government can also make financial claim against them. I am already told that is the result ~~that~~ of the accounting done by the Inspector of Electricity and certain debits are sought to be raised against these companies to the point of depriving them of the total compensation. I think it is a very, very retrograde Bill, and if I may say so, not a *bona fide* Bill and I object to this Bill. I wholly oppose this Amending Bill.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் தவறான அடிப்படையில் வாதம் செய்திருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் தனியார் மின்சார உற்பத்தி நிறுவனங்களை எடுத்துக்கொண்டதற்கு கொடுக்கக் கூடிய காம்ப்ன்சேஷன்பற்றி வேகமாகச் சொன்னார்கள். ~~இங்கு கொண்டு வந்திருப்பது மின்சார வாரியத்திலேயிருந்து தனியார்கள் மின்சாரம் வாங்கி விற்பனை செய்கிறார்கள். அதில் “பிரைவேட் லைசென்சீ”, “முனிசிபல் லைசென்சீ” என்று இரண்டு தரப்பார்கள் இருக்கின்றார்கள். “பிரைவேட் லைசென்சீ” யிலே—~~

சவுத் மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை கார்ப்பரேஷன், திருச்சி, கும்பகோணம் எலக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன், கும்பகோணம், நாகப்பட்டினம் எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை கார்ப்பரேஷன், சேலம், ஈரோடு எலக்ட்ரிசிட்டி டிஸ்ட்ரிப்யூஷன், சேலம், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை கம்பெனி லிமிடெட், திருநெல்வேலி, வேலூர் எலக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன், வேலூர், செங்கோட்டை எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை ஏஜன்சி, செங்கோட்டை, நாகப்பட்டினம் ஆகிய இவைகளும்—

முனிசிபல் லைசென்சியில் —

மதுரைக் கார்ப்பரேஷன்,
கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்டி,
தஞ்சாவூர் முனிசிபாலிட்டி,

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 ஏப்ரல் 19]

பொள்ளாச்சி, கரூர் முனிசிபாலிட்டி, ஆகிய இவைகளும் மின் சாரத்தை வாங்கி விற்பனை செய்து வந்தன.

இப்பொழுதும் இவைகள் விற்பனை செய்து வருகின்றன. அப்படி மின் சாரத்தை வாங்கி விற்கும்போது, ஏற்கெனவே 15 பைசாவுக்கு மேல் விற்பனை செய்தால், அரசாங்கத்துக்கு டியூட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. மின்சாரத் துறை 15 பைசா என்று இருந்ததை 18 பைசா என்று உயர்த்தியிருக்கின்றது. இப்பொழுது மின்சார வாரியம் மின் சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதாலே, 18 பைசாவுக்கு விற்பனை கூட 3 பைசா கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தப்படி 18 பைசா என்று இருந்ததை 20 பைசா என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். இவ்வாறு அதிகமாகப் போகும்போது, அது அவர்களுக்குத்தான் லாபமே தவிர, நஷ்டம் கிடையாது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால்கூட, பொள்ளாச்சி போன்ற முனிசிபாலிட்டி களுக்கும், கரூர் போன்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் லாபம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தம்

As per section 3 (1) of the Tamil Nadu Electricity Duty Act, every licensee in the State of Tamil Nadu shall pay every month to the State Government in the prescribed manner a duty calculated at the rate of 3 paise per unit of energy on and in respect of all sales of energy effected by the licensee during the previous month at a price of more than 18 paise per unit on and in respect of energy which was consumed by the licensee during the previous month for the purpose other than those connected with the construction, maintenance and operation.

18 பைசாவுக்கு விற்பனையே கூட 3 பைசா கொடுக்க வேண்டும். இப்போது மின்சாரக் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தினாலே, 20 பைசாவுக்கு விற்பனையானால், நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து.....

The Pollachi and Karur Municipal Electric undertakings will be benefited from payment of duties of the following categories due to the revision of dutiable flow-level from 18 paise to 20 paise:—

Pollachi public lighting—first 16,000 units—
25 paise dutiable;

Street lighting—above 16,000 units—
20 paise becomes non-dutiable;

Karur bulk-supply—first 2,000 units—
20 paise becomes non-dutiable;

all in excess—17 paise.

1975 ஏப்ரல் 19]

The duty on these items so far paid by the above Municipalities from November 1972 will have to be refunded and adjusted against future payment.

இப்படி முனிசிபாலிட்டியிடமிருந்து ஒரு வேளை அதிகமாக வாங்கப் பட்டிருந்தால், அதைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும். அதுபோலத்தான் பிரைவேட் அண்டர்டேக்கிங்ஸிக்கும் இருந்தால், அவர்களுடைய கணக்கிலே அது வரவு வைக்கப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கோபம் எல்லாம் நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான். அந்தப் பிரச்சினை வேறு, இது வேறு. 1972-லிருந்து “ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபக்ட்” கொடுக்கப்பட்டு, அதுபோன்ற ஒரு நிலைமை இருக்குமானால், அந்தத் தொகையைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU S. NARAYANASWAMY:—Sir, is it the contention of the Hon. Minister that the old companies who have surrendered their licences will not have debits raised against them, as a result of this Bill? That is all I want to know.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கும்போது, அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய தொகை ஏதாவது திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தால், அவர்களுக்கு அந்தத் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். தனியார் நிறுவனங்கள் அரசடைமையாக்கப்பட்டவைகளாயிருந்தால், அவர்களுடைய கணக்கில் வரவு வைக்கப்படும்.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : வரவு வைக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வரவு வைக்கப்படும். நான் கினியராகச் சொல்லுகிறேன். அவர் வேறு ஏதோ நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார். அவர் சொல்லுவது காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்கவில்லை என்ற பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், முன்பு 15 பைசாவுக்கு மேல் இருந்தால் டியூட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. அது தற்போது 18 பைசாவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது, அந்த 18 பைசாவுக்கு விற்பதையும் 20 பைசாவுக்கு மேல் விற்பதான டியூட்டி என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதனால், முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், மின்சாரத்தை வாங்கி விற்பவர்களுக்கும் தான் லாபம். மேலும் 1972-லிருந்து வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். திருப்பிக் கொடுக்கும்போது, எல்லோருக்கும் சேர்த்துத்தான் கொடுக்கப்படும். தனிப்பட்ட சிலருக்கு என்று பாகுபாடு இல்லை. இவ்வாறு திருப்பிக்கொடுக்கும்போது, தனிப்பட்ட ஒரு நிறுவனத் திற்கு கொஞ்சம் அதிகப் பணம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கு என்னிடத்திலே இல்லை.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்தத் தனியார் கம்பெனிக்கு எவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்) : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை : —

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன் வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975) திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்) : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1975) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(7) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975)

The Hon. Thiru O. P. RAMAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 18 of 1975), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

1975 ஏப்ரல் 19]

Under item 3-A in the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1956 (Tamil Nadu Act 1 of 1959), "Batteries" are liable to a single point tax at the rate of 15 per cent, at the point of first sale in this State. A question arose in Tribunal Appeal No. 986 of 1971, before the Sales Tax Appellate Tribunal, Madras whether the term "Batteries" in the said item 3-A would include parts of batteries such as "Battery plates". The Tribunal in the aforesaid Appeal observed that battery plates did not come either under multipoint tax or under the said item 3-A but fell only under item 41 of the First Schedule to the said Act. It was decided that entry 3-A might be amended to include "parts of batteries" also. Accordingly, a notification was issued under sub-section (1) of section 59 of the said Act amending entry 3-A in the First Schedule to the said Act.

As a measure of rationalising the rates of tax on certain goods the Government decided to round-off the fractional rates of tax and slightly increase the rates on certain items in the First Schedule to the said Act and also to make a slight increase in the rate of tax on certain goods used by the affluent sections of the society. It has also been decided to withdraw the exemption in respect of prawns, lobsters, crabs, frogs and frog-legs and bring them under the First Schedule to the said Act under single-point levy of tax, with exemption from registration and payment of sales tax to dealers whose turnover in these commodities does not exceed Rs. 5,000 per annum. It was also decided to increase the rate of tax on cotton and cotton yarn specified in the Second Schedule to the Act from 2 per cent to 3 per cent. The above decisions have been given effect to by notification issued under sub-section (1) of section 59 of the said Act. With regard to exemption referred to above necessary notifications under sub-section (2-A) of section 20 and sub-section (3) of section 17 of the said Act have been issued. It has now been decided not to increase the rate of tax from 3½ to 4 per cent in regard to oil cakes mentioned in item 77 of the First Schedule though the notification already issued provided for the increase. Suitable provision has been made in the Bill to the effect that the amendment to the said item shall be deemed never to have taken effect.

In the case of coupe contracts given in auction by the Forest Department, the first seller is the Forest Department and that Department becomes liable to tax on these auctions of coupes involving timber and bamboo. Consequently, certain difficulties in collecting the tax on the auction sales of fuel coupes and fuel-cum-timber coupes at the stage

[Thiru ~~A. R. Damodaran~~]

[1975 ஏப்ரல் 19]

of auction by the Forest Department were brought to the notice of Government. Decision has, therefore, been taken to levy the tax on forest coupes involving timber and bamboo at the point of first sale by the contractors. To achieve the object in view, entry 84 has been amended by a notification under sub-section (1) of section 59.

Under the first proviso to sub-section (2) of section 59 of the said Act, a Bill to replace the notifications issued under sub-section (1) of the said section 59 has to be introduced in the present session of the Legislature.

In order to give effect to the above proposals, the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1975 has been introduced and the Bill is before the House for consideration.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

[பிற்பகல் 5-50]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்): முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் —

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

*THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, every year we have had some amendment brought to the Sales Tax Act and the Hon. Minister, while introducing these amendments has always sought to make out that they are very innocuous, that the rate of increase is only $\frac{1}{4}$ per cent or $\frac{1}{2}$ per cent. This, in my opinion, Sir, is highly misleading, because if one goes through the collections that have been made under the Sales Tax Act not only under the General Sales Tax Act but under the Central Sales Tax Act as well as the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, one finds that from a revenue of Rs. 48.76 crores in 1966-67, the revenue anticipated in the year 1975-76 is over Rs. 201 crores of which Rs. 153 crores is estimated to come from General Sales Tax for which this amendment is being brought forth. Rs. 30 crores from Central Sales Tax and Rs. 18 crores from the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, that is, the petrol and High Speed Diesel. My intention in mentioning these figures is only to point out to the Government of Tamil Nadu that it is not at all necessary to come forward with increased rates every year because there is buoyancy in prices and sales tax being a percentage of

1975 ஏப்ரல் 19]

[Thiru A. R. Damodaran]

the prices, this buoyancy is also reflected in sales tax revenues. For example, in the year 1974-75, as against an estimated sales tax revenue of Rs. 138 crores, the Tamil Nadu Government has received Rs. 174 crores. When such is the buoyancy of revenue, why was it necessary for this Government to come ~~forth~~ with additional rates of taxation albeit on such products as sugar, coffee, tea and electrical appliances? They have also thrown in an unfortunate category of perishables like prawns, lobsters, frog, legs frogs etc. I feel that this perpetual attempt to increase the rate of sales tax is highly detrimental to our policy of keeping prices under control.

On the 16th of April the "Economic Times" had a very interesting article on the sales tax collections made by various States. This was the first portion of the article which I have read when I was travelling by plane and some of the information contained therein was extremely interesting. For example, it was pointed out that in the year 1973-74 for which the latest figures were available, next to the State of Maharashtra where the collection of sales tax was Rs. 216 crores, the second State in the Indian Union to top the list in so far as sales tax collections were concerned was the State of Tamil Nadu with Rs. 132 crores. This does not give an idea because industrial output may be heavy in these two States. So, another comparison was adopted to find out what percentage of the State income was being taken away by the levy of sales tax. Here again, we come a close second to Maharashtra. In fact, I think in the year 1975-76 if these figures are to prove anything, it clearly indicates that Tamil Nadu will be the first State in the Indian Union to take away more than 4 per cent of the State income by way of sales tax. The All-India collection is Rs. 1,150 crores in 1973-74 of which Tamil Nadu has the high incidence of Rs. 132 crores. I am referring to this matter because Finance Ministers not knowing how to lessen the difficulty in raising resources, keep, as a favourite whipping dog, the sales tax revenue. Year after year, on some plea or other there has been either an increase in the rate of taxes or, as happened two years ago, they have introduced surcharges and surtaxes, and before next year, I am fairly sure that we will have a new measure called the rationalisation of sales tax, where all these surtaxes and surcharges will be merged with the general rate of sales tax. This is something that happened in the Income-tax Act. When the late Thiru T. T. Krishnamachari was anxious to rationalise income-tax, he removed all surcharges and said "We will have a basic percentage tax" Two years later, another Finance Minister came and put a surcharge on Income-tax; three years later, another Finance Minister came and increased it. What I am saying is that in the administration of the Sales Tax Act the Government must be particularly careful because this is an indirect

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 ஏப்ரல் 19]

tax which does not affect only the rich people. It affects every poor man in our country. If you are going to take Rs. 201 crores by way of sales tax, it will naturally lead to the price of 'Iddli' going up from 15 paise to 35 paise, the price of 'Sambar' going up there is no price for it but the quantity comes down to very little in our hotels. Not only that, the price of every commodity goes up. I, therefore, feel that the time has come for the Government of Tamil Nadu to make a deeper study of the incidence of sales tax on prices, on outputs, on inter-State trade and commerce, and lastly its effect on the cost of living.

Sir, during the Budget Session, I have requested the Hon. the Minister in charge of sales tax to give us an idea of what this Rs. 201 crores consists of. They have mentioned that Central Sales Tax is Rs. 30 crores; this is contained in the detailed Budget Estimates. They have also mentioned that Rs. 18 crores is from Petrol and High Speed Diesel. They merely state that Rs. 152 crores comes from commodities which are taxed. We do not know whether these commodities are items like pulses and grams, electrical appliances, etc. There is a huge variety of items which are subject to sales tax and I find as an hon. Member of this House, that I have not been able to gather any information at all so as to find out what the composition of the Rs. 152 crores is. Sir, when the Hon. Minister says merely, "I am raising the rate of tax from 3½ per cent to 4 per cent on electrical accessories", am I not entitled to ask him, "What is the sales tax revenue from electrical accessories for the year 1973-74 or 1974-75 and what is the anticipated tax increase that you are likely to get as a result of this increase in taxation?" We have an excellent Statistics Department, we have an excellent Commercial Taxes Department if what representation, I receive from merchants would prove—and we have got a new Department called the Commercial Intelligence Department—the Intelligence Wing of the Commercial Taxes Department. Why should not the Hon. Minister publish details as has been published by the Union Finance Minister in the Explanatory Memorandum to the Budget? In the collection of excise duty amounting to over Rs. 4,000 crores for each and every item, the Government of India give the details. The Government of India give the amount of excise duty collected on each and every item on which excise is levied for sugar, tea, coffee, confectionery, food products, etc. I have been pleading for a long time with the Government of Tamil Nadu that they should revise the Sale-Tax turnover form so that we may have about 15 or 20 broad classifications of items of semi manufactured and manufactured goods, and industrial raw materials so that we may have a clear idea as to the amount of sales tax that is collected on such articles as food and beverages, electrical appliances, household and toilet articles, etc. so that Members of the House may

1975 ஏப்ரல் 19]

[Thiru A. R. Damodaran]

judge whether the amendments which the Hon. Minister has brought forth will result in increase in the cost of living or will contribute materially to an increase in the cost of living.

(பிற்பகல் 6-00)

Sir, only last year the merchants had a sigh of relief when 59 articles were brought under single point taxation. In fact, when I discussed with members of various Chambers of Commerce, they were very appreciative of the efforts made by the Hon. Thiru, Sadiq Pasha who occupied the chair of the Ministry of Commercial Taxes only for a brief period. We have had three Ministers dealing with commercial taxes within a period of one and a half years. Though he was in charge of the portfolio only for a brief period the merchants spoke highly of the manner in which he conducted discussions and negotiations and I would like to express my gratitude for bringing over 59 items under single point taxation. My request to the Hon. Minister is that another 59 to 60 items may be brought under single point taxation and then, I am sure not only will he be able to improve his revenue from sales tax collection but he will also be able to eliminate a great deal of unnecessary harassment and corruption that exists in the department. Sir, I hope that there will be a continuous study of the items that should be brought under single point taxation. The Hon. Thiru O.P. Raman who is a very young gentleman is in charge of the department and he should be dynamic and energetic in carrying out the much needed reforms. This will not result in any loss of revenue. May I also remind him that when late Thiru C. Rajagopalachari introduced this sales tax, we were expecting a revenue of only Rs. 40 lakhs and therefore it was necessary to tax even tamarind, pulses and all sorts of common items which were used by the poor people? Now, Sir, when our revenue is over Rs. 200 crores, why should not the Government exclude these wretched items from sales tax list? Why should the Government continue chillies as an item liable to sales tax and why should not the people have their rasam without paying sales tax on chillies used, in their rasam? Why should not the people have their Sambar without paying sales tax on the pulses or tamarind that go into the Sambar? Can we not eat Pakoda without paying sales tax on Bengal gram powder? That is why I said that a study should be made by the Hon. Minister and if he finds that less than Rs. 2 crores is being collected by way of tax on chillies, tamarind, Bengal gram and other food articles, he can very well come forth and say, as a measure of relief to the poorer sections of the community that he is removing these items from the list of sales tax. Next year is a

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 ஏப்ரல் 19]

difficult year and he will not be in a position to decide in the next year, because it is the election year. That was why I was hoping that he would announce this concession this year itself and it would have helped him a great deal if some of these common articles of consumption were removed from the sales tax list. I make a very sincere plea—it is not to gain any sort of popularity or a favour of any particular class of people—and I honestly believe that all these articles of common consumption which go into the food budget of the common man who earns a monthly income of Rs. 500 and less should be exempted from the levy of sales tax.

May I refer to one more point which I would like this department to consider? A businessman and trader myself, I know how difficult it is for us to get a certain amount of courtesy and consideration from the officials of the Commercial Taxes Department. Sir, I have mentioned this before to the Hon. Minister. We who pay lakhs of rupees by way of taxes, by way of single point and multi point taxes, are not given a seat or a chair to sit upon when our assessment proceedings are taken up. We receive from the Commercial Taxes Department a notice saying that such and such firm is asked to produce its books of account on such and such a day at 11 a.m. We carry the books of account in a jutka at our expense, go to the office at 11 a.m. and wait in the verandah of the office of the Commercial Taxes Department, for getting an audience with the great 'junior' Commercial Tax Officer. He will come at 3 O'clock and say, "I have indigestion and the case is adjourned to a day 10 days hence". This is the sort of treatment that is meted out to the persons who contribute over Rs. 200 crores to the State exchequer. We must attune our bureaucracy to the feeling that the businessmen and the traders who contribute so much are entitled to a certain amount of respect and courtesy at the hands of the officers of the department. I would plead with the Hon. Minister that a completely new look should be given to his department and he should be very firm in this matter. I do not mind if the Government assess and collect a few crores of rupees more from merchants and they would gladly pay, if they could pay them with a certain amount of self-respect.

May I incidentally refer to the "Best of Judgment" assessments that are made by the officers of the Commercial Taxes Department? I have recently heard of a very strange case that happened to a colleague of mine who is in the petroleum trade. About one and a half years ago, some officer of the department came to his petrol pump. 99.6 per cent of the articles

1975 ஏப்ரல் 19]

[*Quinn A. R. Damodaran*]

sold there are leviable to single-point tax on which the companies have already paid taxes. This poor unfortunate dealer happens to sell articles like cotton waste and blue cloth which are very low priced at Rs. 1.50 or Re. 1; in his total turnover of Rs. 15 lakhs per annum, the amount of turnover on these items was less than Rs. 4,000 per annum. Therefore, he would have to pay approximately Rs. 120 as tax. I believe the officers of the Intelligence Wing of the Commercial Taxes Department came to this gentleman's pump and checked the stocks and found that he had a stock difference of 2 yellow cloths and half-a-dozen bottles of distilled water, amounting to Rs. 15 or Rs. 20. Immediately the dealer got a notice from the Commercial Taxes Department saying that while checking stocks, two yellow cloths and half-a dozen bottles of distilled water were found short and therefore, utilising the "best of judgment" principle the turnover was raised to Rs.40,000 from Rs.4,000 and he was therefore, called upon to pay a tax of Rs. 1,800. Sir, I am not saying this as a complaint. Obviously the officers of the department have no fundamental idea of what trade and commerce means. If we visit any grocery shop-Maligai shop and check the stocks in the shop and find that he has one viss of chillies less than what he has accounted for in the books, are we going to say that he has made illegal purchases and that, therefore, he should be subjected to "best of judgment" assessment that will result in increasing his turnover?. I would like the department to appreciate that the businessmen have to "sell" in their business premises and their function is not to check the stocks every four hours for the purpose of satisfying the Commercial Tax officials. I, therefore, request the Hon. Minister to make this point clear in his conferences with the officials. I am not arguing for the merchants who are wholesale evaders of sales tax. At the same time, I want to stress that this power of "best of judgment" is being misused in such a fashion that it is producing a great deal of harassment and trouble to small petty traders as well as merchants. I would, therefore, plead one thing with the Hon. Minister, who has taken charge of this department. While the Government will continue to levy taxes and the people will continue to groan under the increasing prices and will get disillusioned, I would plead that even while levying such taxes and collecting such taxes, he will do it with a certain amount of sweetness which would be appropriate to his age. Thank you, Sir.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 6-10)

* திரு. கே. ராஜாராம்: துணைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அடிக்கடி வரியைக் கூட்டிக்கொண்டே போகிறது என்றால், எதிர்க் கட்சியினர் என்ற முறையில் அதை ஆட்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

சேபிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அந்த முறையில் இந்த வரி உயர்வுகளை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. பொதுவாக, வரி விதித்து அரசாங்கத்திற்கு நிதியைத் திரட்டுவது என்பது பூக்களிலிருந்து தேனீக்கள் தேனை உறிஞ்சுவதைப் போல இருக்க வேண்டும். அதுதான் வரிவிதிப்பைப் பற்றி “அர்த்த ஸாஸ்திரத்தில்” சொல்லப்பட்டிருக்கும் முறை. ஆனால் இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரி உயர்வினைக் கொண்டு வந்த முறையையும் நேரத்தையும் பார்க்கும்போது இது மிகவும் ஆட்சேபணைக்குரிய நேரம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் குவிண்டால் ரூ. 600 என்று விற்குக் கொண்டிருந்தது இப்போது ரூ. 130-க்குக் குறைந்து விட்டது. இந்த நேரத்தில், இப்படி விவசாயிகளிடத்தில் பருத்தி தேங்கிப்போயிருக்கும் நேரத்தில், 2 சதவிகிதம் என்று இருந்த வரியை 3 சதவிகிதமென்று உயர்த்தினால், அது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பருத்திக்கு ரொம்ப நாட்களாக 2 சதவிகிதம் என்று இருந்தது இப்போது 3 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது நியாயம் இல்லாதது, தேவையில்லாதது. அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றவர்களுக்கு இது எந்த விதத்தில் உதவி செய்யும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்து, நாட்டிலே வறட்சி தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. மரவள்ளிக் கிழங்கும் மீனும் ஏழைகளுக்கு நல்ல உணவாக இருக்கின்றது பல பகுதிகளிலே. இதுவரையில் அழுகும் பண்டங்களுக்கு வரி இருந்த தில்லை. 1937-லே விற்பனை வரி முதல் முதலாகக் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த நேரத்திலிருந்து இது வரையில் அழுகல் பண்டத்தின்மீது வரி விதிப்பு இல்லை என்று இருந்தது. இப்போது போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒரு அமைச்சர் தலையில் இந்த சிரமத்தை ஏற்றி வைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை, அதுவும் இந்த வறட்சிக் காலத்தில். 38 ஆண்டு காலமாக விற்பனை வரி என்பது இருந்து வருகிறது. இதுவரையில் அழுகும் பண்டங்கள்மீது விற்பனை வரி கிடையாது. இப்போது புதிதாக அதன்மேலே வரியைப் போட வேண்டிய அவசியம், அதிலும் இவர் கையால் போட்டு நல்ல பெயரையோ அல்லது கெட்ட பெயரையோ எனக்குத் தெரியாது, வாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று புரியவில்லை. அழுகல் பண்டம் என்று சொல்லும்போது எல்லா வகைமீதும் போடவில்லை, எல்லாரும் வாங்கிச் சாப்பிடும் பொருள்கள்மேலே போடவில்லை என்று சொல்லலாம். பரான்ஸ், தவளைகள், தவளைக் கால்கள், லாப்ஸ்டர்ஸ் என்று சொல்லப்படும் பொருள்களுக்குத்தான் போட்டிருக்கிறோம். இதை எல்லோருமா வாங்கி உபயோகிக்கின்றார்கள், இதெல்லாம் ஏற்றுமதிச் சரக்கு என்றும் சொல்லக் கூடும் ஆட்சியின் சார்பிலே. நான் சொல்லுவது, இதை வாங்கி ஏற்றுமதி செய்யும் வியாபாரிகள் மீது வரி போடுங்கள். ஆனால் கடைகளிலே போய் இரண்டு நண்டை வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் மீது எதற்காக வரி போட வேண்டும்? ரூபாய் ஐயாயிரம் அதற்கு மேலே “டர்ன் ஓவர்” இருக்கும் வியாபாரிகள்தானே வரி கட்ட வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் சொல்லலாம். ஐயாயிரம் என்றால், சராசரி ஒரு நாளைக்கு ரூ. 16 அல்லது

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

17 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தால் போதும்; அந்தத் தொகையை எட்டிவிடும். ஒரு கிலோ மீன் ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 என்ற அளவிற்கு விற்கும்போது, ரூ. 17-க்கு விற்பது என்பதை எளிதில் எட்டிவிடும். அந்தக் கணக்கில் வெகு சலபமாக எல்லா சிறு வியாபாரிகளும் டர்ன் ஓவர் ரூ.5,000 க்கு மேலே போய், வரி கட்டத்தான் வேண்டும். இதை ஆலோசிக்க வேண்டும். இது விஷயத்திலே அரசாங்கத்துக்குச் சரியான ஆலோசனை சொல்லப்படவில்லை என்று நான் வருந்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சலூன்கள், லாண்டரிகள் இவை அன்றாடம் வாங்கி உபயோகிக்கும் பண்டங்கள் மீதான வரியை 9 சதவிகிதத்திலிருந்து 12 சதவிகிதத்துக்கு உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். இப்போதே இளந் தலைமுறையினர் நாகரீகத்தின் பெயரால் முடியை வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலையில் ஸலூன்களை நடத்துகின்றவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்கள்மீது அதிக வரியைத் தணித்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. வசதி உள்ளவர்கள் உபயோகிக்கும் பொருள்கள்மீது போடுவதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நடுத்தர மக்கள் உபயோகிக்கும் பண்டங்கள்மீது வரியை உயர்த்தியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. வெஜிடபிள், வெஜிடபிள் ஆயில் பேரிலே இருந்ததை 3½ சதவிகிதத்திலிருந்து இப்போது 4 சதவிகிதத்துக்கு உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். இப்போது இதற்கு என்ன அவசரம்? வறட்சி திரும் வரையில் பொறுத்திருக்கலாம். இந்தப் பஞ்ச நேரத்தில் இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்களை அதிகரிக்கும் அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நெருப்புக் குச்சிக்கு ரூபாய்க்கு 3½ பைசா வாக இருந்ததை 4 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். பல்ஸஸ், கிராமஸ் என்று சொல்லப்படும் துவரம் பருப்பு இன்னும் மற்ற பருப்பு வகைகளுக்கு 3½ சதவிகிதம் ஆக இருந்ததை 4 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். காப்பிக்கொட்டை மீது ½ சதவிகிதம் ஏற்றி இப்போது 6 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். அரசாங்கம் ஏற்றுவது, காப்பியைப் பொறுத்தவரையில், ரூபாய்க்கு அரை பைசாவாக இருப்பினும், ஓட்டலை நடத்துகின்றவர்கள் இதைக் காட்டி இப்போது 35 பைசா ஒரு கப் என்று இருப்பதை 40 அல்லது 45 பைசா விற்கு உயர்த்தக்கூடும். இது அவர்கள் வழக்கமாக இருந்தவருகிறது. ஜனங்கள் படும் கஷ்டம் சொல்ல முடியவில்லை. வியாபாரிகள் இதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதே இல்லை. அரசாங்கமும் இந்த மாதிரி திடீர் திடீர் என்று உள்ள வரிகளை உயர்த்திக்கொண்டே போனால், என்ன பண்ணுவது?

பஞ்சுக்குப் போட்டது நியாயமே இல்லை. தேனீ என்ற ஊரிலே மட்டும்—அமைச்சர் அந்த ஜில்லாவாக இருப்பதால் அவருக்குத் தெரியும் என்று இந்த உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன்—ரூ. 40 லட்சத்துக்கு வாங்கப்படாத பஞ்சு தேங்கிக் கிடக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அதன்மீது 3½ சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 4 சதவிகிதமாக உயர்த்தியது நியாயம்தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி ஒரு பொருந்தாத நேரத்திலே, இப்படி வரிகளைக் கூட்டுவது அதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த துறைக்கு புதிதாக பொறுப்பு ஏற்றுக்

[1975 ஏப்ரல் 19]

கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே இதைச் செய்வது வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த வரிகளை ஏற்கனவே பேரவை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. இப்போது கஷ்டங்களைச் சொல்லுகிறதைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கு இல்லை. முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அமைச்சர் அல்லாது வேறு எந்த அமைச்சரிடம் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரித் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் உறுப்பினர்களும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக அரசு ஏற்கனவே எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான தொகை வந்திருந்தும், இந்த ஆண்டும் அதிக அளவிற்கு வரிகளை விதித்திருக்கின்றார்கள் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்போது விதிக்கப் பட்டுள்ள இந்த ரூபாய் ஆறு கோடி வரியைச் சிலர் அதிகம் என்றும் சொல்லலாம், சிலர் குறைவு என்றும் சொல்லலாம். எப்படி இருந்தாலும், நாம் இப்படி சிறிது ஏற்றுவதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிர்வாகச் செலவுகள் போன்றவை அதிகரிப்பது. இத்துடன், நமது நிதி நிலை அறிக்கை பற்றாக்குறையான நிதி நிலை அறிக்கை என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். நாங்கள் இதைப்பற்றியெல்லாம் இப்போது விளக்க வேண்டுமானால், ஏற்கனவே அரசுத் தரப்பில் சொல்லப் பட்டதையே மீண்டும் இப்போது சொல்லவேண்டியதாகத் தான் அமையும். ஏற்கனவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரிவிதிப்பு பற்றி அறிவித்தமைக்கு இப்போது ஒரு சட்ட வடிவம் கொடுப்பதாகத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அரசின் சார்பிலே அரசுடைய நிலை பற்றி ஏற்கனவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிலிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். சம்பிரதாயத்திற்காக இப்போது சொல்லுகிற போது, எதிர்க் கட்சியிலிருந்து சில நல்ல ஆலோசனைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது “மல்டி-பாயின்ட்” பலமுனை விதிப்பிலிருந்து ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியத்தை நன்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். நல்ல யோசனை. அதைப் பரிசீலிக்கலாம். இன்னும் சில பொருள்களைப் பொறுத்தமட்டில், இதை ஏற்றுக் கொண்டால், வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இல்லாத நிலைமை உருவாகும் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன இந்தக் கருத்து மிகமிக ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டு அப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் செய்ததன் மூலமாகத்தான் வியாபாரிகள் எல்லோரும் இதை வரவேற்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அந்த மாற்றத்தை அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

(பிற்பகல் 6-20)

அந்த அடிப்படையிலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், மேலும் சில பிரிவுகளை அப்படி மாற்றுவது வணிகத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நிம்மதியான நிலைமையை ஏற்படுத்துமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று தான். அதற்குப் பின்னாலே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசும்போது, அமுகும் பொருள்களுக்குக்கூட வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே, நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத் திலேயே கூட அது ஓரளவுக்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் வரி போடவில்லை. ஒருவர் மீனை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார் அல்லது வீட்டுக்கு வாங்கிக்கொண்டு போகிறாரென்றால், இந்த வரி விதிப்பு அங்கே வராது. இது “லாஸ்ட் பாயிண்ட் பர்ச்சேஸ்”-ல்தான் வருகிறது. நேரடியாக மீனவர்களிடமிருந்து மீனை வீட்டுக்கு வாங்கிச் சென்றால், வரி கிடையாது. பிராசஸ் செய்யப்பட்டு, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் தருவாயில்—அதாவது “லாஸ்ட் பாயிண்ட்”-லேதான் இந்த வரி விதிப்பு வருகிறது. கேரளாவில் இந்த மாதிரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்த பின்னாலேதான் நாமும் அப்படிப் போடலாமென்று போட்டிருக்கிறோம். நேரடியாக மீனை வாங்கி உண்பவர்களுக்குச் சிரமம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக.....

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I want a clarification. As regards prawns in Cuddalore, there are agents for the Kerala Frozen Food people who buy the prawns from the fishermen, who do not process the prawns but who merely load them into refrigerated vans going to Kerala. Will these prawns be liable to tax, because no processing is taking place? Will such prawns be liable to tax?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: இதுபோன்றவைக்கு நாம் வரி போட முடியுமா அல்லது போட முடியாதா என்பதை உடனடியாகச் சொல்ல முடியாது. அதில் சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியும். “லாஸ்ட் பாயிண்ட்”-லேதான் வரி போடவேண்டியிருக்கிறது. “லாஸ்ட் பாயிண்ட்” எது என்ற வாதம் வந்துவிடும். மீனைப் பதப் படுத்தாமல், கோல்ட் ஸ்டோரேஜில் வைக்காமல் இருந்து, அவற்றைப் பச்சையாகவே வாங்கும்போது, அதற்கு வரி போட முடியாதென்று கருதுகிறேன். மீனை வாங்கி, பதப்படுத்தி, கோல்ட் ஸ்டோரேஜில் வைத்து, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் தருவாயில் இருந்தால்தான், வரி விதிப்பு வருமென்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இதன் சம்பந்தமாக ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதுதான் லாஸ்ட் பாயிண்ட். கமிஷன் ஏஜன்டுகள் மீனை

270 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு பெர்து விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 18/1975)

[திரு. கே. இராஜாராம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

வாங்கி, லாரிகளில் எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். கன்னியாகுமரியிலிருந்து திருவனந்தபுரத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அங்கே கொண்டு சென்று பதம் செய்கிறார்கள். எனவே வரி அந்த மாநிலத்திற்குப் போகிறது. வரி போடுவதையே நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். வரி போட்டும், அந்த வரிப் பணம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வராமல் போய்விடுமோவென்று பயப்படுகிறோம். எனவே லாஸ்ட் பாயிண்ட்-லே வரி வசூல் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு, அதை நல்லமுறையில் பரிசீலித்து, அதன் விவரக் குறிப்புகளை அரசாங்கத்தின் மூலம், பின்னால் ஓர் அறிக்கையாக அளிக்கலாமென்று கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திலே மூன்று அம்சங்களைத்தான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தில் சில சட்டச்சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, அதற்கான விளக்கங்கள் சரியில்லையென்று நீதிமன்றத்தில் சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாட்டரி வரியிலே பாட்டரிக்குரிய பாகங்களுக்கு வரி போட முடியுமா என்ற சர்ச்சை இருந்தது. வரி வராதென்று சட்ட நிபுணர்கள் சொன்ன காரணத்தாலே, “பார்ட்ஸ் ஆப் பாட்டரி” என்று கிளியராகப் போடுவதற்கு அந்தத் திருத்தம் முதலில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்கெனவே அறிவித்ததற்கு ஒப்புதல் அளிக்கும் வகையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவதாக காட்டு இலாகா கூப்புகளை ஏலம் விரும்போது, அதில் முதல் “செல்லர்”—ஆக காட்டு இலாகா வருகிறது. அதிலே ஒரு சிக்கல் வந்தது. அதற்கு விளக்கம் அளிக்கும் வகையிலேதான் இந்த மூன்றாவது திருத்தம் இருக்கிறது. காண்ட்ராக்டர்கள் மரங்களை வெட்டிய பின்பு, அவற்றை முதல் கட்டமாக விற்கின்றபோது, அந்த வரி விதிப்பைப் போட வேண்டுமென்பதற்காக சட்டத் திருத்தம் இதிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையிலே—வறட்சி நிலைமையிலே—இந்த வரி தவிர்க்க முடியாதது என்பதனால், குறைந்த அளவிலே போடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், குறைந்த காலத்திலேயே அதிக வருவாய் கிடைத்துள்ளதால், சில இனங்களுக்கு விதிவிலக்களிக்கலாமென்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு இருக்கும் சங்கடம், இவ்வளவு வருமானம் வந்தபோதும், பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்பதுதான். அரசுத் தரப்பிலே, இந்தக் குறைந்த வரி விதிப்பானது தவிர்க்க முடியாததென்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன் முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 19]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை எதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 21-4-1975 திங்கட்கிழமை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[(பிற்பகல் 6-25.)]

7. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

180. Notification issued with G.O. Ms. No. 1511. Agriculture, dated the 26th September 1974, in regard to inclusion of tamarind and cane jaggery in all forms in addition to groundnut and gingelly in respect of market at Hosur in Dharmapuri district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

[1975 ஏப்ரல் 19]

181. Notification issued with G.O. Ms. No. 514, Co-operation, dated the 24th September 1974, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Co-operative Apex Societies (Management and Conduct of Election) Rules, 1974. [*Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961)*].

182. Notification issued with G.O. Ms. No. 154, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 14th February 1975 in regard to an amendment to the Tamil Nadu [Transferred Territory] Ryotwari Settlement Rules, 1965. [*Laid on the table of the House under section 26 (2) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964)*].

183. Notification issued with G.O. Ms. No. 1605, Agriculture, dated the 15th October 1974 in regard to regulation of trade over the purchase and sale of Corriander in South Arcot district. [*Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)*].

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

* 149 The Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 47 of 1974), as passed by the Assembly.

* 150. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 13 of 1975), as passed by the Assembly.

* 151. The Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Re-enacting Bill, 1975 (L.A. Bill No. 14 of 1975), as passed by the Assembly.

* 152. The Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 16 of 1975), as passed by the Assembly.

* 153. The Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 18 of 1975), as passed by the Assembly.

154. Twenty-Fifth Report of the Committee on Government Assurances of the Tamil Nadu Legislative Council.

1975 ஏப்ரல் 19]

இணைப்பு I

[231-ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (1) க்கான அடிக்
குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. Bill No. 5 of 1975.

(As passed by the Assembly.)

*A Bill further to amend the Indian Ports Act, 1908, in its application
to the State of Tamil Nadu.*

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Indian Ports (Tamil Nadu Amendment) Act, 1975.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Definition.*—In this Act “minor port” means any port not being

(i) a major port as defined in the Indian Ports Act, 1908 (Central Act XV of 1908), or

(ii) the port of Tuticorin.

3. *Amendment of Central Act XV of 1908.*—The provisions of sections 36, 37, 49 and 50 of the Indian Ports Act, 1908 (Central Act XV of 1908) (hereinafter referred to as the principal Act), shall apply in relation to minor ports in the State of Tamil Nadu with the following modifications, namely :—

(1) for section 36, the following section shall be substituted, namely :—

“36. *Power of Government to appoint officer or body of persons to receive port dues.*—The State Government shall appoint some officer or body of persons at every port at which any dues, fees or other charges are authorised to be taken by or under this Act to receive the same. The amount so received shall be credited to the Consolidated Fund of the State.”;

(2) in section 37,—

(a) in sub-section (1) the portion beginning with the words, “and thereupon all moneys” and ending with the words “any of the ports” shall be omitted;

(b) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(2) Where ports are grouped by or under this Act, the State Government may exercise its authority under section 34 as regards all the ports in the group collectively or as regards any of them separately.”;

[1975 ஏப்ரல் 19]

(3) in section 49,—

(a) in sub-section (1), the following sentence shall be added at the end, namely :—

“ Such port dues shall be called hospital port dues.” ;

(b) sub-section (2) shall be omitted ;

(4) in section 50, sub-section (3) shall be omitted.

4. *Insertion of new section 50-A in Central Act XV of 1908.*—After section 50 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“ 50-A. *Abolition of port fund.*—The port fund constituted under this Act for the ports (other than a major port or the port of Tuticorin) in the State of Tamil Nadu shall, on the commencement of the Indian Ports (Tamil Nadu Amendment) Act, 1975, stand abolished, and the balance to the credit of the said fund at such commencement shall be credited to the Consolidated Fund of the State ”.

5. *Repeal.*—The Tamil Nadu Minor Ports Fund Act, 1938 (Tamil Nadu Act XIX of 1938) is hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras,
16th April 1975.

K. GOVINDAN,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

இணைப்பு II

[236—ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (2) க்கான அடிக்கூறு
குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 48 of 1974.

(As passed by the Assembly.)

A bill further to amend the Tamil Nadu Prevention of Begging Act, 1945.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Prevention of Begging (Amendment) Act, 1975.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

1975 ஏப்ரல் 19]

2. *Amendment of section 4, Tamil Nadu Act XIII of 1945.*—In section 4 of the Tamil Nadu Prevention of Begging Act, 1945 (Tamil Nadu Act XIII of 1945) (hereinafter referred to as the principal Act), the following portion shall be added at the end, namely :—

“and the provisions of sections 10-A, 12-A and 23 shall apply if the State Government have notified any leper asylum appointed under section 3 of the Lepers Act, 1898 (Central Act III of 1898) as a special home under clause (2) of section 2”

3. *Amendment of section 6, Tamil Nadu Act XIII of 1945.*—In section 6 of the principal Act, after the expression “section 12”, the expression “or section 12-A” shall be inserted.

4. *Amendment of section 10, Tamil Nadu Act XIII of 1945.*—In section 10 of the principal Act, for the expression “finds that the person”, the expression “finds that the person (other than a person who is a leper)” shall be substituted.

5. *Insertion of new section 10-A in Tamil Nadu Act XIII of 1945.*—After section 10 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“10-A. *Power of Magistrate to order indefinite detention of lepers.*—
(1) If the Magistrate finds that the person in respect of whom an enquiry is made under section 7 is guilty of an offence under section 3 and has attained the age of eighteen years and is satisfied on a certificate issued by a qualified medical officer, that such person is a leper, the Magistrate may, instead of sentencing him under section 3, order him to be detained indefinitely in a leper asylum appointed under section 3 of the Lepers Act, 1898 (Central Act III of 1898) and notified to be a special home under clause (2) of section 2 until he is released in the circumstances stated in sub-section (2).

(2) The leper detained under sub-section (1) may be released on any one of or more of, the following grounds, namely :—

(i) if a qualified medical officer certifies that the person detained has been fully rehabilitated;

(ii) if any person, whom the Magistrate considers suitable, executes a bond with or without sureties, as the Magistrate may require making himself responsible for the housing, medical treatment and maintenance of such person and for preventing him from begging or being used for the purpose of begging;

(iii) on such other ground as may be prescribed.

(3) The certificate referred to in sub-section (1) or clause (i) of sub-section (2) shall be in such form and shall be issued within such time as may be prescribed.”

[1975 ஏப்ரல் 19]

6. *Amendment of section 11, Tamil Nadu Act XIII of 1945.*—In section 11 of the principal Act for the expression “or 10” the expression “10 or 10-A” shall be substituted.

7. *Insertion of new section 12-A in Tamil Nadu Act XIII of 1945.*—After section 12 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“12-A. *Power of Juvenile Court to order indefinite detention of juvenile lepers.*—Notwithstanding anything contained in section 12, if the Juvenile Court finds on inquiry that any person brought before it under sub-section (1) of that section has not attained the age of eighteen years and is satisfied on a certificate issued by qualified medical officer that such person is a leper, the Juvenile Court may, instead of dealing with him under sub-section (1), (2) or (3), as the case may be, of that section order him to be detained indefinitely in a leper asylum appointed under section 3 of the Lepers Act, 1898 (Central Act III of 1898) and notified to be a special home under clause (2) of section 2, until he is released in the circumstances stated in sub-section (2) of section 10-A.”

8. *Amendment of section 23, Tamil Nadu Act XIII of 1945.*—In section 23 of the principal Act, in sub-section (4), for the words “under this section” occurring at the end, the words, figures and letters “under section 10-A or section 12-A or under this section, as the case may be” shall be substituted.

இணைப்பு 111

[243ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (3) க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 13 of 1975.

(As passed by the Assembly).

A Bill further to amend the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Act, 1975.

1975 ஏப்ரல் 19]

2. *Tamil Nadu Act 58 of 1961, as subsequently modified, to have effect subject to modification.*—The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961), as subsequently modified, shall, on and from the 6th day of April 1960, have effect as if to clause (vi) of section 73, the following proviso had been added, namely :—

“Provided that such plantations shall be exempt only so long as they continue to be plantations.”

இணைப்பு 1V

[247-ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (4) க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. Bill No. 14 of 1975

(As passed by the Assembly)

A Bill to re-enact the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Act, 1961.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Re-enacting Act, 1975.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 29th day of November 1973.

2. *Re-enactment of Tamil Nadu Act 38 of 1961*—The Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 38 of 1961), as amended from time to time and in force on the 28th November 1973 (hereinafter referred to as the said Act), is hereby re-enacted permanently subject to the modification that,—

(1) in section 1,—

(a) for the heading, the heading “Short title and extent” shall be substituted;

(b) sub-section (3) shall be omitted;

(2) in section 4, after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely :—

“(3) If any person who was occupying any kudiyruppu on the 28th November 1973 has been evicted from such kudiyruppu after such date, but before the date of the publication of the Tamil Nadu Occupants

[1975 ஏப்ரல் 19]

of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Re-enacting Act 1975, in the Tamil Nadu Government Gazette, he may, within a period of six months after the date of such publication, apply to the authorized office, within whose jurisdiction the kudiyruppu is situated in such form as may be prescribed for restoration to him of the possession of the kudiyruppu from which he was evicted, and to occupy it subject to the same terms and conditions, as far as may be, as were applicable to him on the 28th November 1973"

3. *Savings*.—Anything done or any action taken (including any rule or order made, notification issued, decision or direction given, proceeding taken and liability or penalty incurred and punishment awarded or rights enjoyed) under the provisions of the said Act—

(a) as in force immediately before its expiry; or

(b) on or after the 29th November 1973, and before the date of the publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette* on the footing that the said Act was in force at the relevant time, shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provisions of the said Act as hereby re-enacted :

Provided that nothing contained in this section shall render any person liable to any punishment whatsoever by reason of anything done or omitted to be done by him contrary to the provisions of the said Act on or after the 29th day of November 1973 and before the date of the publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

4. *Act not to affect the operation of Tamil Nadu Act 40 of 1971*.—Nothing in this Act or in the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 38 of 1961) as re-enacted by this Act, shall be deemed to affect the operation of the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Ownership) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 40 of 1971).

இணைப்பு V

[251ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (5) க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. Bill No. 47 of 1974.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Madras City Tenants Protection Act, 1921.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title*.—This Act may be called the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1975.

1975 ஏப்ரல் 19]

2. *Amendment of section 1, Tamil Nadu Act III of 1922.*—After the proviso to sub-section (3) of section 1 of the Madras City Tenants Protection Act, 1921 (Tamil Nadu Act III of 1922), the following proviso shall be added, namely :—

“Provided further that nothing contained in this Act shall apply to tenancies of land vested or deemed to be vested in, or acquired by, the Board of Trustees of the Port of Madras under the Major Port Trust Act, 1963 (Central Act 38 of 1963)”.

இணைப்பு VI

[45 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (6) க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. Bill No. 16 of 1975

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Electricity Duty Act, 1939.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Act, 1975.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 5th November 1972.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act V of 1939.*—In section 3 of the Tamil Nadu Electricity Duty Act, 1939 (Tamil Nadu Act V of 1939) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) in sub-section (1) for the words “eighteen paise” in the two places where they occur the words “twenty paise” shall be substituted;

(2) in sub-section (4), for the words “eighteen paise”, the words “twenty paise” shall be substituted.

3. *Amendment of section 7, Tamil Nadu Act V of 1939.*—In sub-section (1) of section 7 of the principal Act, for the words “eighteen paise”, the words “twenty paise” shall be substituted.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras,
18th April 1975.

K. GOVINDAN,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

1975 ஏப்ரல் 19]

இணைப்பு VII

[259ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6 (7)க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. Bill No. 18 of 1975

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Act, 1975.

(2) (i) Clauses (a) to (e) and (h) of section 2 and section 3 shall be deemed to have come into force on the 3rd March 1975.

(ii) Clauses (f) and (g) of section 2 shall be deemed to have come into force on the 12th March 1975.

2. *Amendment of First Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(a) in item 3-A for the entry in column (2), the following entry shall be substituted, namely :—

“Electric storage batteries and parts thereof including containers, covers and plates.”.

(b) in items 31, 32, 36 and 94, in column (4), for the figure “5-1/2”, the figure “6” shall be substituted;

[1975 ஏப்ரல் 19]

(c) for item 41 and the entries relating thereto, the following items and entries shall be substituted, namely:—

“41	All kinds of electrical goods (other than those specified elsewhere in this Schedule), including wires, holders, plugs, switches, casings, cappings, reapers, bends, junction boxes, meter boxes, switch boxes, meter boards, switch boards, electrical earthen-ware and porcelain-ware.	Do. 9
41-A	All electrical instruments, apparatus and appliances (other than those specified elsewhere in this Schedule), but including electrical fans, lighting bulbs, torches, fluorescent tubes and their fittings including chokes and starters and parts and accessories of all such electrical instruments, apparatus and appliances.	Do. 9
41-B	Electrical grinders, mixers, blenders, hair-driers, shavers, washing machines, heaters, cooking ranges, boilers, ovens, geysers, generators, transformers and parts and accessories of all such goods.	Do. 12
41-C	Electronic systems, instruments, apparatus, appliances (other than those specified elsewhere in this Schedule), but including electronic cash-registering indexing, card-punching, franking and addressing machines, computers of analog and digital varieties, one-record units and other electronic goods and parts and accessories of all such goods.	Do. 12

(d) in item 51, in column (4), for the figure “9”, the figures “12” shall be substituted;

(e) in items 78, 79, 80 (a) and 80(b) in column (4), for the figures “3-1/2”, the figure “4” shall be substituted;

1975 ஏப்ரல் 19]

(f) in item 84, in column (3), for the entry "Do", the following entry shall be substituted, namely :—

"At the point of first sale in the State.

Explanation.—For the purpose of this item, in the case of timber and bamboo purchased by the forest contractors in the auction of forest coupes conducted by the Forest Department of the Government, the sale by such contractors of such timber and bamboo in any form or size shall be deemed to be the first sale and the sale by the Forest Department in such auction of forest coupes shall not be deemed to be the first sale."

(g) in item 85, in column 3, for the entry "Do" the entry "At the point of first sale in the State" shall be substituted;

(h) after item 136 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be added, namely :—

"137. Prawns, lobsters, crabs, frogs and frog-legs.	At the point 5 of last purchase in the State.
--	--

3. *Amendment of Second Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the Second Schedule to the principal Act, in items 2 and 3, in column (4), for the figure "2", the figure "3" shall be substituted.

4. *Certain amendment made by notification published on the 3rd March 1975 deemed not to have taken effect.* Notwithstanding anything contained in section 59 of the Principal Act, the amendment to item 77 of the First Schedule to the Principal Act, made by the notification of the State Government in the Commercial Taxes and Religious Endowments Department, No. 11 (1)/CTRE/207/(b)/75, dated 1st March 1975, published at pages 1 to 2 of Part II—section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette* Extrordinary, dated the 3rd March 1975 shall be deemed never to have taken effect.

I certify that this is a money bill

Fort St George,
Madras,
18th April 1975

K. GOVINDAN
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly